Kohtulahendite kogumik

ÜLDKOHTU OTSUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

19. november 2025*

Majandus- ja rahapoliitika – Krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve – Direktiiv 2013/36/EL – Määrus (EL) nr 1024/2013 – EKP-le antud järelevalvealased eriülesanded – Olulise osaluse omandamise hindamine – Vastuväide olulise osaluse omandamisele – Õigus olla ära kuulatud – Mõiste „oluline osalus“ – Potentsiaalse omandaja hea maine ja ametialane pädevus – Hartaga kaitstud õigused – Proportsionaalsus

Kohtuasjas T-366/23,

YH, esindajad: advokaadid J. Lehnhardt, R. Hübner ja A. Walter,

hageja,

versus

Euroopa Keskpank (EKP), esindajad: E. Yoo, R. Bax ja V. Hümpfner,

kostja,

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus),

nõupidamise ajal koosseisus: koja president R. da Silva Passos, kohtunikud N. Półtorak, I. Reine, T. Pynnä (ettekandja) ja H. Cassagnabère,

kohtusekretär: ametnik A. Marghelis,

arvestades menetluse kirjalikku osa,

arvestades Üldkohtu kirjalikke küsimusi hagejale ja EKP-le ning nende vastuseid, mis saabusid Üldkohtu kantseleisse 6. detsembril 2024,

arvestades 16. jaanuari 2025. aasta kohtuistungil esitatut,

on teinud järgmise

* Kohtumenetluse keel: inglise.

kohtuotsuse

1 Hageja YH palub ELTL artikli 263 alusel esitatud hagis tühistada Euroopa Keskpanga (EKP) 5. mai 2023. aasta otsus, millega tal keelati omandada oluline osalus M.M. Warburg & Co (AG & Co.) KGaA-s (edaspidi „sihtettevõtja“), M.M. Warburg & CO Hypothekenbank AG-s (edaspidi „sihtettevõtja Hyp“) ja Marcard, Stein & Co AG-s (edaspidi „sihtettevõtja MS“) (edaspidi „vaidlustatud otsus“).

Vaidluse taust

2 Sihtettevõtja on „vähem oluline“ krediidiasutus, mille üle teostab otseselt järelevalvet Bundesanstalt für Finanzdienstleistungsaufsicht (BaFin, föderaalne finantsteenuste järelevalveasutus, Saksamaa) ja kaudselt EKP.

3 Sihtettevõtja kuulub hageja abikaasa perekonnale. 2013. aastal soovis tema abikaasa korraldada oma sihtettevõtja kapitali osaluse üleandmise oma lastele.

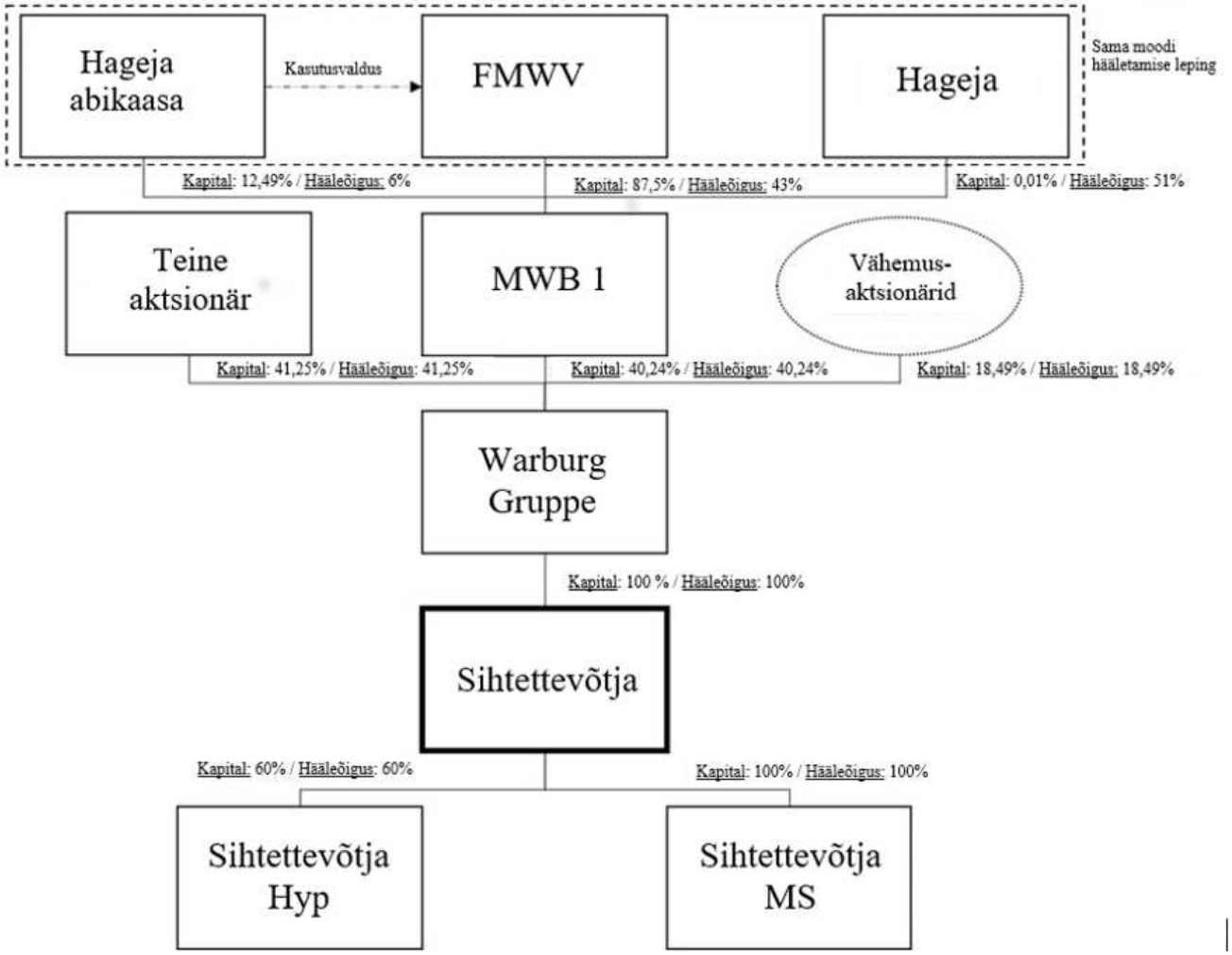
4 Selleks andis hageja abikaasa kõigepealt 87,5% suuruse osaluse äriühingu 1. Max Warburg Beteiligungsgesellschaft mbH (edaspidi „MWB 1“) kapitalis üle äriühingule Familie Max Warburg Vermögensverwaltung KG (edaspidi „FMWV“) oma laste kasuks. Ta jättis endale ülejäänud 12,5% osaluse MWB 1 kapitalis, eelkõige eelisaktsia, mis andis talle 51% hääleõigustest äriühingus MWB 1. FMWV ja hageja abikaasa võtsid endale kohustuse kasutada oma hääleõigusi ühetaoliselt (edaspidi „ühise tegutsemise leping“) ning viimasele jäi FMWV-le üle antud aktsiate suhtes eluaegne kasutusvaldus.

5 MWB 1-le kuulub 40,24% suurune osalus usaldatavusnõuete täitmise järelevalve alla kuuluva kontserni MMWarburg & CO finantsvaldusettevõtja, st MMWarburg & CO Gruppe GmbH (edaspidi „Warburg Gruppe“) kapitalis. Warburg Gruppe kapitalis on osalus ühel teisel suuraktsionäril 41,25% ulatuses ja veel seitsmel vähemusaktsionäril, kelle hulgas on ka hageja abikaasa pereliikmed.

6 Warburg Gruppele kuulub omakorda 100% osalus sihtettevõtja kapitalis ja viimasele kuulus vaidlustatud otsuse tegemise ajal vastavalt 100% ja 60% osalus sihtettevõtjas MS ja sihtettevõtjas Hyp, mis on mõlemad samuti krediidiasutused. Sihtettevõtja Hyp võõrandati 3. novembril 2022 ja see võõrandamistehing jõustus 1. juunil 2023.

7 Warburg Gruppe kaudu omas MWB 1 seega kaudset osalust sihtettevõtjas Hyp ja sihtettevõtjas MS (edaspidi koos „sihtettevõtjad“).

8 Seejärel pidi hageja saama oma abikaasa eelisaktsia ning seega omandama 0,01% osaluse MWB 1 kapitalis ja 51% tema hääleõigustest selles äriühingus (edaspidi „kavandatav omandamine“). Samuti pidi ta saama MWB 1 ühise tegutsemise lepingu pooleks. Tema abikaasa pidi aga säilitama 12,49% osaluse MWB 1 kapitalis ja 6% hääleõigustest selles äriühingus, samas kui FMWV-le pidi selles jääma 87,5% kapitaliosalus ja 43% ülejäänud hääleõigustest. Kavandatava omandamise struktuur on esitatud järgmises skeemis:

9 Selle teise etapi elluviimine lükati edasi uurimise tõttu, mille Saksa ametiasutused viisid läbi seoses sihtettevõtja poolt sõlmitud nn com/ex börsitehingutega aastatel 2007–2011, st ajal, mil hageja abikaasa oli selle ettevõtja peadirektor. 2019. aastal toimunud uue hinnangu andmise menetluses, mille BaFin oli algatanud kahtluse tõttu, et hageja abikaasa on „com/ex“ börsitehinguid tehes toime pannud maksupettuse, leppis MWB 1 BaFiniga kokku, et tema hääleõigust Warburg Gruppes teostatakse kahe volitatud esindaja kaudu, kes hakkasid tegutsema alates 2020. aasta veebruarist.

10 Hageja teatas 12. novembril 2021 BaFinile kavandatavast omandamisest, järgides olulise osaluse kontrolli reguleerivaid õigusnorme. BaFin sai selle teate kätte 16. novembril 2021.

11 16. augustil 2022 kinnitas BaFin, et ta on kavandatava omandamise teate kätte saanud.

12 BaFin palus 14. septembril 2022 lisateavet kavandatava omandamise kohta ja palus hagejal esitada kaks täiendavat teadet kaudse osaluse omandamise kohta sihtettevõtjas MS ja sihtettevõtjas Hyp.

13 Hageja vastas nendele taotlustele 29. septembril ja 14. oktoobril 2022. Samuti esitas ta teate seoses sihtettevõtjaga MS ja sihtettevõtjaga Hyp vastavalt 12. detsembril 2022 ja 19. jaanuaril 2023.

14 Selleks et kavandatud omandamise teade täielikult esitatuks lugeda, palus BaFin 27. jaanuaril 2023 hagejale saadetud e-kirjas tal edastada veel mitmesuguseid dokumente ja vastata lisaküsimustele.

15 Hageja vastas 1. veebruari 2023. aasta e-kirjas BaFini 27. jaanuari 2023. aasta e-kirjas esitatud nõuetele ja edastas väljanõutud dokumendid, lisades need oma e-kirjale täpsustusega, et need saadetakse „eelnevalt ette e-kirjaga“. Ta vastas nendele nõuetele ka kirja teel.

16 BaFin sai 3. veebruaril 2023 hagejalt kirja teel vastuse, mida on mainitud eespool punktis 15.

17 BaFin kinnitas 21. veebruaril 2023, et ta on saanud kätte teabe, mis lubas 3. veebruari 2023. aasta seisuga lugeda teate täielikult esitatuks. Ta teatas hagejale, et 60 tööpäeva pikkune hindamisperiood algas 8. veebruaril 2023 ja lõppeb 5. mail 2023.

18 Hageja ja tema nõustajad kohtusid 3. aprillil 2023 EKP esindajatega, sealhulgas järelevalvenõukogu esimehega, et arutada kavandatava omandamisega seotud probleeme.

19 BaFin tegi 4. aprillil 2023 EKP-le ettepaneku kavandatava omandamise suhtes vastuväiteid mitte esitada.

20 Hageja tegi 5. aprillil 2023 kirja teel ettepaneku kasutada ühe aasta jooksul oma MWB 1 hääleõigusi Warburg Gruppes kahest volitatud esindajast ühe kaudu, et lahendada EKP 3. aprilli 2023. aasta koosolekul tõstatatud mureküsimused. Vastuseks sellele kirjale teatas EKP järelevalvenõukogu esimees 12. aprillil 2023 hagejale, et ta saab varsti kätte otsuse eelnõu, mis sisaldab vastuväiteid kavandatava omandamise suhtes.

21 EKP edastas 12. aprillil 2023 hagejale otsuse eelnõu, milles olid esitatud vastuväited kavandatavale omandamisele põhjusel, et see ei vasta krediidiasutuses olulise osaluse omandamise õiguslikele nõuetele. Hageja esitas toimiku kontrollimise taotluse ja oma seisukohtade esitamise tähtaja pikendamise taotluse. EKP rahuldas need taotlused 14. aprillil 2023.

22 Hageja esitas otsuse eelnõu kohta oma seisukohad 21. aprillil 2023.

23 EKP edastas 5. mai 2023. aasta e-kirjaga hagejale vaidlustatud otsuse, kinnitades sisuliselt oma eespool punktis 21 nimetatud otsuse eelnõu. Olles järeldanud, et hageja omandas MWB 1 kaudu sihtettevõtjas olulise osaluse, nimelt 100% hääleõigustest ja 100% kapitalist, tõi EKP välja põhjused, miks ta leidis, et hageja ei vasta seaduses ette nähtud kriteeriumidele olulise osaluse omandamiseks. Esimesena leidis EKP, et hageja ei vasta hea maine nõudele, asudes esiteks seisukohale, et hagejat mõjutab tema abikaasa, keda institutsioon peab halva mainega isikuks, ja teiseks ei ole hagejal sobivaid ametialaseid võimeid. Teisena märkis EKP, et hagejal ei ole nõutavat finantstugevust, et anda sihtettevõtjale vajalikud omavahendid. Kolmandana leidis EKP muu hulgas, et kavandatav omandamine võtaks võimaluse teostada sihtettevõtja üle tõhusat usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet.

24 Pärast seda, kui EKP oli 5. mail 2023 mitu korda palunud, et hageja nõustaja kinnitaks vaidlustatud otsuse nõuetekohast kättesaamist, esitas hageja 8. mail 2023 EKP-le vastuse, milles ta vaidles vastu teatamise õiguspärasusele.

25 Hageja kordas 12. mai 2023. aasta e-kirjas, et ta vaidleb vastu vaidlustatud otsuse teatavakstegemise õiguspärasusele ja palub, et talle edastataks otsuse eelnõu kohta esitatud seisukohtadest eraldiseisev hindamisaruanne, mida vaidlustatud otsuses mainiti (edaspidi „eraldi hindamisaruanne“).

26 EKP edastas 15. mail 2023 hagejale eraldi hindamisaruande.

Poolte nõuded

27 Hageja palub Üldkohtul:

– tühistada vaidlustatud otsus;

– mõista kohtukulud välja EKP-lt.

28 EKP palub Üldkohtul:

– jätta hagi põhjendamatuse tõttu rahuldamata;

– mõista kohtukulud välja hagejalt.

Õiguslik käsitlus

29 Hageja esitab seitse väidet, millest esimese kohaselt on rikutud olulise osaluse hindamise menetlust reguleerivaid norme, teise kohaselt on rikutud õigust olla ära kuulatud ja põhjendamiskohustust, kolmanda kohaselt ei ole uuritud asjasse puutuvaid faktilisi asjaolusid ja on rikutud kohustust võtta otsus vastu üksnes piisavalt kindlal faktilisel alusel; neljanda väite kohaselt on EKP vääralt tõlgendanud ja kohaldanud mõistet „oluline osalus“, viienda väite kohaselt EKP tõlgendas ja kohaldas vääralt potentsiaalse omandaja hindamise kriteeriume, kuuenda väite kohaselt on rikutud Euroopa Liidu põhiõiguste hartat (edaspidi „harta“) ning seitsmenda väite kohaselt on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet.

Esimene väide, et rikutud on olulise osaluse hindamise menetlust reguleerivaid norme

30 Hageja jagab esimese väite kolme ossa, millest esimene puudutab kavandatava omandamise teate kättesaamise kinnituse puudumist, teine vaidlustatud otsusest teatamata jätmist ja kolmas hindamisperioodi lõppemist.

Esimene väiteosa, mis puudutab kavandatava omandamise teate kättesaamise kinnituse puudumist

31 Hageja väidab, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta direktiivi 2013/36/EL, mis käsitleb krediidiasutuste tegevuse alustamise tingimusi ning krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet, millega muudetakse direktiivi 2002/87/EÜ ning millega tunnistatakse kehtetuks direktiivid 2006/48/EÜ ja 2006/49/EÜ (ELT 2013, L 176, lk 338; edaspidi „CRD IV direktiiv“), artikli 22 lõike 2 esimese lõigu ja 9. septembri 1998. aasta redaktsioonis krediidiasutuste seaduse (Gesetz über das Kreditwesen

(„Kreditwesengesetz“); *BGBl.* 1998 I, lk 2776), mida on muudetud 22. veebruari 2023. aasta seadusega (*BGBl.* 2023 I Nr. 51) (edaspidi „KWG“) ja millega see direktiiv riigisisesesse õigusesse üle võeti, § 2c lõike 1 üheksanda lause kohaselt oleksid BaFin ja EKP pidanud teatama kavandatava omandamise teate kättesaamisest kahe tööpäeva jooksul ehk 19. novembril 2021. Käesoleval juhul ootas BaFin kaheksa kuud, enne kui ta lisateavet küsis, ja kinnitas täieliku teate kättesaamist alles 21. veebruaril 2023, kehtivana tagasiulatuvalt alates 8. veebruarist 2023.

32 Hageja väidab, et kahe tööpäeva pikkune tähtaeg peab hakkama kulgema alates kavandatavast omandamisest teatamisest, olenemata sellest, kas teade on täielik või mitte. Seda täielikkuse kriteeriumi ei ole mainitud CRD IV direktiivi artikli 22 lõike 2 esimeses lõigus, mis viitab üksnes selle direktiivi artikli 22 lõikes 1 nimetatud teatele, loetlemata kõiki hindamiseks vajalikke dokumente. Sama direktiiv keelab liikmesriikidel kehtestada teatamisele rangemaid nõudeid kui need, mis on direktiivis endas ette nähtud. KWG § 2c lõike 1 üheksandat lauset tuleb seega tõlgendada nii ja järelikult ei saa kahe tööpäeva pikkuse tähtaja kulgema hakkamiseks nõuda, et teade oleks esitatud täielikuna, ning seda kinnitab 20. detsembril 2016 avaldatud Euroopa Pangandusjärelevalve (EBA), Euroopa Kindlustus- ja Tööandjapensionide Järelevalve (EIOPA) ja Euroopa Väärtpaberiturujärelevalve (ESMA) ühissuuniste finantssektoriga seotud olulise osaluse omandamise ja suurendamise usaldatavushindamiseks (JC/GL/2016/01; edaspidi „ühissuunised“) punkt 9.2.

33 Hageja leiab ka, et see tõlgendus on kooskõlas täiendava teabe esitamise nõudeid reguleerivate erinormidega, mille eesmärk on vältida pädevate asutuste põhjendamatuid viivitusi ja järgida õiguskindluse põhimõtet. See tõlgendus kaitseb potentsiaalseid omandajaid teatatud kavandatava omandamise oluliste viivituste eest vastavalt eesmärkidele, mis on sätestatud nii CRD IV direktiivis kui ka EKP 16. aprilli 2014. aasta määruses (EL) nr 468/2014, millega kehtestatakse raamistik Euroopa Keskpanga ja riiklike pädevate asutuste vaheliseks ning riiklike määratud asutustega tehtavaks koostööks ühtse järelevalvemehhanismi raames (ELT 2014, L 141, lk 1; edaspidi „ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus“).

34 Lõpuks väidab hageja, et tema tõlgendus ei sea kahtluse alla usaldatavusnõuete täitmise järelevalve tõhusust, kuna pädevad asutused võivad omandamisele vastu olla, kui potentsiaalse omandaja esitatud teave on puudulik. See tõlgendus ei tekita pädevatele asutustele ka suuremat töökoormust. Hageja leiab, et pädevad ametiasutused peavad järgima olulise osaluse kontrollimise raames kehtestatud selgeid tähtaegu, vastasel korral võivad nad oma otsust lõputult edasi lükata. Ta järeldab sellest, et teade tuleb lugeda lõplikuks, kui pädev asutus ei ole kohustusliku kahe tööpäeva pikkuse tähtaja jooksul vastanud.

35 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

36 Kõigepealt tuleb meenutada, et vastavalt nõukogu 15. oktoobri 2013. aasta määruse (EL) nr 1024/2013, millega antakse Euroopa Keskpangale eriülesanded seoses krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalve poliitikaga (ELT 2013, L 287, lk 63; edaspidi „ühtse järelevalvemehhanismi määrus“), artikli 4 lõike 1 punktile c, arvestades sama määruse artikli 15 lõiget 3 ja ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artiklit 87, on EKP-l ainupädevus otsustada, kas anda muu hulgas ühtse järelevalvemehhanismi määruse artiklis 15 ning ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artiklites 85 ja 86 ette nähtud menetluse lõppedes luba kavandatavale omandamisele või mitte (vt selle kohta 19. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 54).

37 Lisaks on suhetes, millele on ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 6 lõike 2 alusel kohaldatav lojaalse koostöö põhimõte, riigisiseste asutuste roll – nagu nähtub viidatud sättest, nimetatud määruse artikli 15 lõigetest 1 ja 2 ning ühtse järelevalvemehhanismi raammäärus artiklitest 85 ja 86 – registreerida loataotlused ja abistada EKPd – kellel on ainsana otsustuspädevus – muu hulgas viimasele tema ülesannete täitmiseks kogu vajaliku teabe edastamisega, nende taotluste hindamisega ja seejärel EKP-le niisuguse otsuse ettepaneku esitamisega, mis ei ole viimasele siduv (19. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 55).

38 Seega tuleb Euroopa Liidu Kohtul, kellel on ELTL artikli 263 alusel ainupädevus kontrollida liidu akti õiguspärasust, otsustada EKP lõpliku otsuse õiguspärasuse üle ja huvitatud isikute tõhusa kohtuliku kaitse tagamiseks analüüsida riigisisese asutuse ettevalmistavates aktides või ettepanekutes niisuguseid võimalikke puudusi, mis võivad mõjutada lõpliku otsuse kehtivust (vt selle kohta 19. detsembri 2018. aasta kohtuotsus Berlusconi ja Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:1023, punkt 44).

39 CRD IV direktiivi artikli 22 lõike 1 kohaselt nõuavad liikmesriigid, et potentsiaalne omandaja teataks kirjalikult enne osaluse omandamist selle krediidiasutuse pädevatele asutustele, milles nad soovivad omandada või suurendada olulist osalust, kavandatava osaluse suuruse ja teabe, mis on määratletud kooskõlas nimetatud direktiivi artikli 23 lõikega 4. Sama direktiivi artikli 22 lõikes 2 on sätestatud, et pädevad asutused kinnitavad teabe kättesaamisest potentsiaalsele omandajale kirjalikult kohe või hiljemalt kahe tööpäeva jooksul alates teabe kättesaamisest. Neil on aega kuni 60 tööpäeva alates teate ja kõigi dokumentide, mille lisamist liikmesriik CRD IV direktiivi artikli 23 lõikes 4 osutatud loetelu põhjal nõuab, kättesaamist tõendava kirjaliku kinnituse kuupäevast.

40 CRD IV direktiivi artikli 23 lõige 4 näeb ette, et liikmesriigid avaldavad sellise teabe loetelu, mida on vaja hinnangu andmiseks ja mis tuleb edastada pädevatele asutustele sama direktiivi artikli 22 lõikes 1 osutatud teate esitamisel.

41 CRD IV direktiivi artikli 22 lõiked 1 ja 2 ning artikli 23 lõige 4 võeti Saksa õigusesse üle KWG § 2c lõigetega 1 ja 1a.

42 KWG § 2c lõike 1 teise lause kohaselt peab potentsiaalne omandaja oma teates ära märkima esiteks asjaolud ja dokumendid, mis on asjasse puutuvad osaluse suuruse ja märkimisväärse mõju kindlakstegemiseks, tema usaldusväärsuse hindamiseks ning KWG § 2c lõike 1b esimese lauses ette nähtud muude võimalike vastuväidete põhjuste uurimiseks, mis tuleb vastavalt KWG § 23 lõikele 4 täpsustada määruses, ning teiseks isikud ja ettevõtjad, kellelt ta kavatseb vastavad osad omandada.

43 Seejärel peab BaFin vastavalt KWG § 2c lõike 1 üheksandale lausele viivitamatult ja hiljemalt kahe tööpäeva jooksul alates teate kättesaamisest seda saatma kohustunud isikule kirjalikult kinnitama, et teade on lõplikult kätte saadud.

44 KWG § 2c lõike 1a esimene lause näeb ette, et BaFinil on hinnangu andmiseks aega 60 tööpäeva alates kuupäevast, mil ta kinnitas kirjalikult lõpliku teate kättesaamist. KWG § 2c lõike 1a teises lauses on täpsustatud, et Bafini kättesaamiskinnituses peab olema märgitud hindamisperioodi lõppemise kuupäev.

45 Eespool punktides 42–44 viidatud Saksa õigusnormide sõnastusest tuleneb esiteks, et BaFin kinnitab lõpliku teate kättesaamist viivitamata ja hiljemalt kahe tööpäeva jooksul pärast selle kättesaamist, ning teiseks, et 60 tööpäeva pikkune hindamisperiood algab alles alates kuupäevast, mil väljastatakse kättesaamiskinnitus, milles peab olema märgitud hindamisperioodi lõppemise kuupäev.

46 Samuti tuleb toonitada, et liikmesriikide praktika standardiseerimiseks võtsid Euroopa järelevalveasutused 2016. aastal vastu ühissuunised.

47 Pankade suhtes on ühissuuniste õiguslik alus Euroopa Parlamendi ja nõukogu 24. novembri 2010. aasta määruse (EL) nr 1093/2010, millega asutatakse Euroopa Järelevalveasutus (Euroopa Pangandusjärelevalve), muudetakse otsust nr 716/2009/EÜ ning tunnistatakse kehtetuks komisjoni otsus 2009/78/EÜ (ELT 2010, L 331, lk 12), artikli 16 lõige 1, mille kohaselt Euroopa Pangandusjärelevalve esitab pädevatele asutustele või finantseerimisasutustele suuniseid ja soovitusi ühtsete, tõhusate ja tulemuslike järelevalvetavade kehtestamiseks Euroopa Finantsjärelevalve Süsteemi raames ning liidu õiguse ühtse, ühetaolise ja järjepideva kohaldamise tagamiseks.

48 Kuigi ühissuunised ei ole õiguslikult siduvad aktid, tuleneb määruse nr 1093/2010 artikli 16 lõikest 3, et pädevad asutused ja finantseerimisasutused teevad kõik endast oleneva, et neid järgida (kohtujurist Campos Sánchez-Bordona ettepanek kohtuasjas Berlusconi ja Fininvest, C-219/17, EU:C:2018:502, punktid 84 ja 85). Selles sättes on siiski täpsustatud, et need asutused märgivad, kas nad järgivad või kavatsevad neid suuniseid järgida, ning kui nad seda ei tee, teavitavad nad EBAd oma valikust ja põhjendavad oma otsust (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus FBF, C-911/19, EU:C:2021:599, punkt 43). EKP kohustus seega neid ühissuuniseid järgima, nagu ta täpsustas oma menetlusdokumentides. Lisaks on täpsustatud, et BaFin oli väljendanud kavatsust ühissuuniseid järgida.

49 Ühissuuniste punktis 9.1 on korratud põhimõtet, et pädev asutus peab potentsiaalsele omandajale viivitamata ja igal juhul kahe tööpäeva jooksul teate kättesaamisest kirjalikult teatama, et ta on selle kätte saanud. Ühissuuniste punktis 9.2, millele hageja ise oma esimese väite esimeses osas viitab, on täpsustatud, et kättesaamiskinnitus tuleb väljastada kahe tööpäeva jooksul, olenemata sellest, kas teade on lõplik või mitte. Nimelt näeb see lõige ette, et kui teade on puudulik, peab pädev asutus kahe tööpäeva jooksul kinnitama kättesaamist ja teatama potentsiaalsele omandajale mõistliku aja jooksul, milline teave veel puudu on.

50 Puudulikul teatel ei ole siiski ühissuuniste punktis 9.1 täpsustatud lõpliku teate ulatust ega toimet. Sama lõike teisest lausest tuleneb, et teade tuleb lugeda lõplikuks ainult siis, kui see sisaldab kogu asjaomase liikmesriigi nõutud teavet. Selle punkti kolmandas lauses on ka märgitud, et kättesaamiskinnitus peaks olema teatise ametliku täielikkusega seotud menetlusetapp, mis tähistab 60 tööpäeva pikkuse usaldatavushindamise perioodi algust ega sisalda esitatud dokumentide sisulist hindamist sihtpanga järelevalveasutuse poolt.

51 Nähes aga ette, et kättesaamiskinnitusest saab 60 tööpäeva pikkune hindamisperiood hakata kulgema ainult siis, kui teade on täielik, meenutavad need suunised üksnes CRD IV direktiivi artikli 22 lõigetes 1 ja 2 ette nähtud reeglit, mille kohaselt hakkab 60 tööpäeva pikkune tähtaeg kulgema alles siis, kui on kätte saadud teade koos „kõikide dokumentidega, mille lisamist liikmesriik nõuab“, ja pärast seda, kui pädev asutus on kahe tööpäeva jooksul alates selle kättesaamisest seda kinnitanud.

52 Eeltoodust tuleneb esiteks, et puuduliku teate korral ei hakka kulgema CRD IV direktiivi artikli 22 lõikes 2 ette nähtud 60 tööpäeva pikkune tähtaeg, teiseks, juhul, kui teade ei ole täielik, ei ole pädev asutus kohustatud mittetäieliku teate kättesaamisteates puuduvat teavet täpsustama, vaid ta peab seda tegema üksnes mõistliku aja jooksul, ning kolmandaks, nagu KWG § 2c lõikes 1a on ette nähtud, hakkab 60 tööpäeva pikkune hindamisperiood kulgema alates täieliku teate kättesaamise kohta kirjaliku kättesaamiskinnituse hetkest.

53 Hageja väidab siiski sisuliselt, et kuna BaFin ei kinnitanud 12. novembri 2021. aasta teate kättesaamist ega edastanud talle puuduva teabe loetelu mõistliku aja jooksul, lükkas BaFin põhjendamatult edasi hinnangu, mille EKP pidi kavandatavale omandamisele andma.

54 Sellega seoses tuleb märkida, et toimiku materjalidest nähtub, et BaFin reageeris 12. novembri 2021. aasta teatele alles üheksa kuud hiljem, st pärast suhteliselt pika ajavahemiku möödumist. Reaalselt lükkas see asjaolu edasi kavandatava omandamise tegeliku hindamise alustamist EKP poolt.

55 Üldkohtu praktika kohaselt muudab aga kohustusliku vorminõude rikkumine institutsiooni lõpliku otsuse õigusvastaseks ainult siis, kui rikkumine on piisavalt oluline ja mõjutab kahjulikult niisugusele puudusele tugineva poole õiguslikku ja varalist olukorda (vt selle kohta 21. detsembri 2022. aasta kohtuotsus Vialto Consulting *vs.* komisjon, T-537/18, ei avaldata, EU:T:2022:852, punkt 183 ja seal viidatud kohtupraktika).

56 Arvestades eespool punktides 39–52 kirjeldatud õiguslikku raamistikku, ei mõjutanud ei vaidlustatud otsuse sisu ega 60 tööpäeva pikkust hindamistähtaega see, et BaFin ei väljastanud 12. novembri 2021. aasta teate – mis oli sel ajal ebatäielik – kohta kättesaamiskinnitust.

57 Lisaks on EKP hinnangul BaFini üheksakuuline tähtaeg kavandatavast omandamisest teatamisele reageerimiseks seletatav asjaoluga, et kuni ajani, mil BaFin sai hagejaga telefonitsi vestelda, arvas ta, et hageja teade puudutas üksnes ühte osa Warburg Gruppe ja sihtettevõtja ühinemise projektist.

58 Sellega seoses märgib Üldkohus, et kavandatavast omandamisest teatamise hetkel märkis hageja, et teatamine toimub „seoses“ Warburg Gruppe ja sihtettevõtja ühinemise projektiga. Neil asjaoludel võis BaFin põhjendatult asuda seisukohale, nagu väidab EKP, et 12. novembri 2021. aasta teadet tuleb vaadelda ühe teise projekti laiemas kontekstis.

59 Seega tuleb asuda seisukohale, et hageja ei ole näidanud seda, mille poolest oli ebatäieliku teate kättesaamiskinnituse saatmata jätmine piisavalt oluline rikkumine. Ta ei tugine ka asjaoludele, mis tõendaksid, et sellise kättesaamiskinnituse puudumine mõjutas tema õiguslikku ja varalist olukorda, nagu nõuab eespool punktis 55 meenutatud kohtupraktika.

60 Seetõttu tuleb esimese väite esimene osa tagasi lükata.

Kolmas väiteosa, mis puudutab hindamisperioodi lõppemist

61 Hageja väidab, et vastavalt CRD IV direktiivi artikli 22 lõigetele 2 ja 6, nagu need on Saksa õigusesse üle võetud, peab pädev asutus viima oma hindamise läbi maksimaalselt 60 tööpäeva jooksul, kui ei esitata lisateabe esitamise nõuet. Kui pädev asutus ei esita talle selle tähtaja jooksul teatatud kavandatava omandamise suhtes vastuväiteid, loetakse omandamine heakskiidetuks.

62 Esiteks väidab hageja, et BaFin sai teate 12. novembri 2021. aasta kavandatava omandamise kohta 16. novembril 2021, mistõttu oleks hindamisperiood pidanud algama 19. novembril 2021.

63 Hageja väidab, et pädevale asutusele kindlapiiriliste tähtaegade kehtestamine muudab hindamismenetluse selgeks ja ootuspäraseks, tagades samas otsuse kiire vastuvõtmise.

64 Hageja lisab, et vastavalt harta artiklile 41 ja dokumentidele, millega valmistati ette Euroopa Parlamendi ja nõukogu 5. septembri 2007. aasta direktiivi 2007/44/EÜ, millega muudetakse nõukogu direktiivi 92/49/EMÜ ning direktiive 2002/83/EÜ, 2004/39/EÜ, 2005/68/EÜ ja 2006/48/EÜ seoses finantssektoris osaluse omandamise ja selle suurendamise tehingute suhtes rakendatava usaldusväärsuse hindamise menetluskorra ja kriteeriumidega (ELT 2007, L 247, lk 1), ülevõtmist Saksa õigusesse, tuleb KWG § 2c lõike 1 üheksandat lauset tõlgendada nii, et olenemata sellest, kas on kinnitatud teate täielikkust, algab hindamisperiood kaks päeva pärast seda, kui BaFin on teate kätte saanud.

65 Teiseks ja teise võimalusena väidab hageja, et arvestades BaFini 16. augusti 2022. aasta kättesaamiskinnitust oleks hindamisperiood pidanud algama 19. augustil 2022.

66 Kolmandaks ja kolmanda võimalusena leiab hageja, et kuna viimane teade sihtettevõtja MS ja sihtettevõtja Hyp kohta esitati 19. jaanuaril 2023, oleks hindamisperiood pidanud isegi kättesaamiskinnituse puudumisel algama 23. jaanuaril 2023. Kuna BaFini lisateabe nõue esitati 27. jaanuaril 2023, st pärast kohustuslikku kahe tööpäeva pikkust tähtaega, oleks hindamisperiood pidanud lõppema hiljemalt 19. aprillil 2023.

67 Neljandaks arvutas BaFin hindamisperioodi valesti, tuginedes eeldusele, et ta sai hagejalt viimase teabe 3. veebruaril 2023, kuigi viimane nõutud teave esitati 1. veebruaril 2023. EKP-l ei ole alust väita, et teatamine ja sellega seoses esitatav teave tuleb edastada kirja teel, kuna see seisukoht ei ole mitte ainult vastuolus asjaoluga, et EKP ise valib elektroonilise teavitamise kanalid, mida ta sobivaks peab, vaid on ka õiguslikult väär, kuna sellist teatamise viisi ei nõua ei CRD IV direktiivi artikkel 22 ega KWG § 2c lõige 1a.

68 Hageja järeldab, et hindamisperioodil ei esitanud EKP kavandatavale omandamisele vastuväiteid, mistõttu tuleb see lugeda heakskiidetuks.

69 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

70 Selle kohta tuleb meelde tuletada, et vastavalt CRD IV artikli 22 lõikele 6 loetakse kavandatav omandamine heakskiidetuks, kui pädevad asutused ei esita hindamisaja jooksul sellele kirjalikku vastuväidet.

71 See säte on Saksa õigusesse üle võetud KWG § 2c lõike 1b kaheksandas lauses, mis näeb ette, et kui järelevalveasutus ei esita hindamisperioodil osaluse omandamisele või suurendamisele kirjalikku vastuväidet, võib omandamise või suurendamise läbi viia.

72 Nagu nähtub esimese väite esimese osa analüüsist, hakkab 60 tööpäeva pikkune hindamisperiood kulgema alles alates täieliku teate kättesaamise kinnitusest (vt eespool punkt 45).

73 Lisaks tuleneb CRD IV direktiivi artikli 22 lõikest 1, et olulisest osalusest tuleb teatada kirjalikult, ilma et oleks defineeritud, mida see kirjalik vorm endast kujutab. Saksa õiguses on edasi KWG § 2c lõike 1 esimeses lauses ette nähtud, et olulisest osalusest tuleb teatada kirjalikult, nagu näeb ette

sama lõike teine lause. Selles teises lauses on sätestatud, et potentsiaalne omandaja peab teates loetlema olulised asjaolud ja dokumendid, mis tuleb vastavalt KWG § 24 lõikele 4 täpsemalt ette näha määruses.

74 Järelikult oli sel viisil nõutud teabe esitamine hageja poolt vajalik tingimus selleks, et BaFin saaks saata täieliku teate kättesaamise kinnituse, mis tähistab hindamisperioodi kulgema hakkamist.

75 Käesoleval juhul palus BaFin 27. jaanuaril 2023 teavet hageja finantsseisundi kohta. See teave puudutas eelkõige sihtettevõtjas tema osaluse ostuhinna kindlaksmääramist, tema maksudeklaratsioone ja tema tuluallikate kirjeldust.

76 Seda laadi teave sisaldub 20. märtsi 2009. aasta osaluse omanike kontrolli määruse (Verordnung über die Anzeigen nach § 2c des Kreditwesengesetzes und § 17 des Versicherungsaufsichtsgesetzes („Inhaberkontrollverordnung“) (*BGBl.* 2009 I, lk 562; edaspidi „InhKontrollV“) § 13 lõikes 3, milles on täpsustatud andmed, mida KWG § 24 lõike 4 kohaselt nõutakse olulise osaluse omandamisest teatamisel.

77 Sellest järeldub, et enne selle teabe saamist ei olnud teade täielik ja hindamisperioodi tähtaeg ei saanud seega alata.

78 Pärast BaFini 27. jaanuari 2023. aasta nõuet saatis hageja 1. veebruaril 2023 BaFinile vastuse. Selle e-kirja manusesse oli lisatud hageja nimel allkirjastatud vastuse digiversioon märkega „saadetud eelnevalt e-kirja teel“ ning neli lisa PDF-formaadis. Hageja saatis selle kirja ja lisad ka kirja teel.

79 BaFin teatas 21. veebruari 2023. aasta kättesaamiskinnitusega hagejale, et tema 1. veebruari 2023. aasta vastus saadi kätte 3. veebruaril 2023 ja see teade loetakse täielikuks. BaFin teatas samas kirjas hagejale sõnaselgelt, et hindamisperiood peab seetõttu kestma 8. veebruarist kuni 5. maini 2023.

80 Sellega seoses tuleb rõhutada, et hageja ei esitanud kuni hagiavalduse esitamiseni ühtegi märkust selle kirja kohta, milles BaFin leidis, et hindamisperioodi algust ei tähistanud mitte 1. veebruari 2023. aasta e-kirja saamine, vaid paberkandjal dokumentide saamine 3. veebruaril 2023.

81 Seda kättesaamiskinnitust arvesse võttes ei saanud hindamisperiood seega alata enne 8. veebruari 2023 ega lõppeda enne 5. maid 2023 vastavalt KWG § 2c lõikele 1a, tõlgendades seda CRD IV direktiivi artikli 22 lõike 2 teist lõiku arvestades.

82 Ainuüksi sellega, et EKP leidis, et hindamisperiood kestab 8. veebruarist 2023 kuni 5. maini 2023, ei rikkunud ta õigusnormi, eelkõige ei rikkunud ta aga harta artiklit 41.

83 Hageja väidab siiski, et ta esitas viimase nõutud teabe 1. veebruaril 2023, mitte 3. veebruaril 2023, nagu väidab BaFin. EKP-l ei ole alust väita, et teatele lisatavad andmed tuleb esitada kirjalikult, ega seega pidada teadet täielikuks alles alates 3. veebruarist 2023. Hageja väidab seega, et BaFini 27. jaanuaril 2023 nõutud teabe edastamisel ei olnud kirjaliku vormi järgimine nõutav.

84 Sellega seoses tuleb täheldada, et hageja järgis kirjalikku vormi, mida BaFin ja EKP nõudsid kavandatavast omandamisest esialgsel teatamisel 12. novembril 2021.

85 Küsimus on aga selles, kas BaFini 27. jaanuaril 2023 nõutud teabe esitamisel tuli sisuliselt järgida sama vormi, et tunnistada kavandatavast omandamisest teatamine täielikuks.

86 Nagu nähtub eespool punktidest 73–77, tuli see teave, mis puudutas hageja finantsseisundit ja eelkõige sihtettevõtjas tema osaluse ostuhinna kindlaksmääramist, tema maksudeklaratsioone ja tema tuluallikate kirjeldust, edastada BaFinile selleks, et kavandatavast omandamisest teatamist saaks pidada täielikuks. Seega tuli ka see teave edastada BaFinile samas vormis, mis oli kohaldatav esialgse teate suhtes.

87 Vaidlust ei ole siiski selles, et hageja 1. veebruari 2023. aasta e-kiri, mis edastati vastuseks BaFini 27. jaanuari 2023. aasta nõudele, ei vasta esialgse teatamise suhtes nõutavale kirjalikule vormile. Lisaks, kuigi hageja vaidlustab oma menetlusdokumentides Saksa tsiviilseadustiku (Bürgerliches Gesetzbuch) § 126 esimese lause kohaldatavuse käesolevas asjas, nähtub toimiku materjalidest, et ta saatis 12. novembri 2021. aasta teate kirja teel. Nii nõustus hageja sellega, et KWG § 2c lõike 1 esimeses lauses nõutud kirjalik vorm nõuab eespool nimetatud teate füüsilist esitamist omakäeliselt allkirjastatuna.

88 Sellega seoses palus Üldkohus 13. novembri 2024. aasta menetlust korraldava meetme raames pooltel täpsustada eespool punktis 87 nimetatud sättes nõutud kirjaliku vormi definitsiooni Saksa riigisisese õiguse alusel. Seda küsimust arutati ka kohtuistungil.

89 Poolte kirjalikest vastustest ja kohtuistungil esitatud suulistest märkustest nähtub, et ei Saksa õiguslik raamistik ega riigisisesed halduskohtud ei ole defineerinud kirjalikku vormi, mis on ette nähtud KWG § 2c lõike 1 esimeses lauses, millega võeti üle CRD IV direktiivi artikli 22 lõige 1. Nagu EKP selgitab, on Saksa tsiviilseadustiku § 126 esimene lause asjakohane ka KWG § 2c lõike 1 esimese lause kohaldamisel. See säte näeb ette, et kui kirjalik vorm on seadusega ette nähtud, peab isik asjaomase dokumendi allkirjastama omakäeliselt või initsiaalidega, mille ehtsus on notariaalselt tõestatud.

90 Käesolevas asjas märkis hageja ise oma 1. veebruari 2023. aasta e-kirja alguses järgmised sõnad: „saadetud eelnevalt e-kirja teel“. Ta selgitas kohtuistungil ka, et ta saatis e-kirjale lisatud dokumendid paberkandjal, et vältida olukorda, kus tähtaeg ei hakka kulgema enne, kui dokumendid on selles vormis kätte saadud.

91 Nii toimides hageja mitte ainult ei jäta vastu vaidlemata sellele, et kavandatavast omandamisest teatamise – mis pidi toimuma „kirjalikult“ – kohustus tähendas teatamist paberkandjal, vaid näib ka, et ta on sellega ise nõustunud.

92 Lisaks võib 23. jaanuari 2003. aasta redaktsioonis haldusmenetluse seaduse (Verwaltungsverfahrensgesetz) (*BGBl.* I, lk 102) (edaspidi „Saksa haldusmenetluse seadus“) artikli 3a lõike 2 kohaselt elektrooniline vorm kirjalikku vormi asendada. Selle artikli alusel on elektrooniliste dokumentide edastamine nimelt lubatud üksnes „siis, kui adressaat annab selleks juurdepääsuõigused“ või kui asjaomastel dokumentidel on kvalifitseeritud e-allkiri Euroopa Parlamendi ja nõukogu 23. juuli 2014. aasta määruse (EL) nr 910/2014 e-identimise ja e-tehingute jaoks vajalike usaldusteenuste kohta siseturul ja millega tunnistatakse kehtetuks direktiiv 1999/93/EÜ (ELT 2014, L 257, lk 73) artikli 3 punkti 12 tähenduses. Käesoleval juhul ei ole aga kumbki neist kahest tingimusest täidetud.

93 Vastuseks Üldkohtu suulisele küsimusele selgitas EKP lisaks eespool punktis 88 mainitud menetlust korraldavate meetmete raames antud vastusele ja ilma et hageja oleks talle selles küsimuses vastu vaielnud, et BaFin nimetas oma e-kirjades konkreetseid e-posti aadresse, kuhu

dokumendid tuleb elektrooniliselt saata. Ta selgitas ka, et BaFini veebisaidil on sõnaselgelt märgitud, et kõik elektroonilisel kujul esitatavad dokumendid tuleb saata ainult neile kahele aadressile, millele hageja kohtuistungil vastu ei vaielnud.

94 Tuleb aga tõdeda, et pärast e-kirja, mille BaFin hagejale 27. jaanuaril 2023 saatis ja milles mainiti neid e-posti üldaadresse, ei saatnud hageja 1. veebruari 2023. aasta e-kirja kummalegi neist ning dokumendid, mille originaalil oli omakäeline allkiri, ei olnud elektrooniliselt allkirjastatud.

95 Sellest tuleneb, et hageja poolt 1. veebruaril 2023 saadetud dokumente ei saa pidada õiguspäraselt elektrooniliselt kätte toimetatuks ja seega ei saa neid pidada kavandatava omandamise 12. novembri 2023. aasta teate nõuetekohaseks täienduseks.

96 Lõpuks, arvestades Saksamaa haldusmenetluse seaduse § 3a lõiget 2, tuleb tagasi lükata väide, et hageja võis BaFini 27. jaanuari 2023. aasta e-kirjale vastata samale e-posti aadressile saadetava e-kirjaga.

97 Igal juhul tuleb rõhutada, et iga menetlusosaline peab järgima tema suhtes kohaldatavaid eeskirju. Kui kavandatavast omandamisest teatamine sõltub KWG § 2c lõike 1 esimeses lauses sätestatud tingimustest, siis EKP peab järelevalveotsusest teavitama kooskõlas allpool punktides 123–126 esitatud õigusliku raamistikuga, mida analüüsitakse esimese väite teises osas.

98 Eeltoodust tuleneb, et arvestades käesoleva asja õiguslikku ja faktilist tausta – st seda, et hageja saatis temalt nõutud teabe e-kirjaga e-posti aadressile, mis ei olnud selleks ette nähtud, teatades, et ta saadab selle paberkandjal ja nii ka toimides –, ei rikkunud BaFin õigusnormi, kui ta leidis, et kirjalik teade oli täielikult esitatud päeval, mil ta sai kätte hageja poolt paberkandjal edastatud teabe, st 3. veebruaril 2023.

99 Eeltoodud kaalutlustest tuleneb, et esimese väite kolmas osa tuleb tagasi lükata.

Teine väiteosa, mis puudutab vaidlustatud otsuse kirjaliku vormi puudumist ja selle teatavakstegemata jätmist

100 Esimesena väidab hageja, et vaidlustatud otsus on õigusvastane, kuna sellest ei teatatud talle vastavalt ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 lõigetele 1 ja 10 ning artikli 88 lõike 1 punktile b.

101 Vaidlustatud otsus saadeti hagejale e-kirja manuses oleva dokumendina, kuigi EKP ei ole teinud otsust kriteeriumide kohta, millele elektrooniline teatamine peab vastama, nagu näeb ette ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 lõige 10.

102 Hageja lisab ka, et ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 lõige 10 ei anna EKP-le õigust valida elektroonilist sidevahendit, mida ta peab otsuse teatavakstegemiseks sobivaks. See artikkel paneb EKP-le kohustuse võtta vastu elektroonilisel teel kättetoimetamise kriteeriumid, mis on kooskõlas õiguskindluse põhimõttega ja võimaldavad otsuse adressaadil kontrollida selle autentsust ja selle teatavakstegemise täpset hetke. Sellega seoses toob hageja näiteks Üldkohtu kodukorra artikli 100 lõike 3.

103 Teisena lisab hageja, et tal ei olnud võimalik vaidlustatud otsusega tutvuda, kuna eraldi hindamisaruannet, mis on EKP arutluskäigu lahutamatu osa, talle selle otsuse osana või lisana ei edastatud.

104 Kolmandana väidab hageja lisaks oma vastustele 13. novembri 2024. aasta menetlust korraldavate meetmete raames, et KWG § 2c lõike 1b viiendast ja kaheksandast lausest ning CRD IV direktiivi artikli 22 lõikest 6 tuleneb, et otsus, millega esitatakse vastuväide kavandatavale olulise osaluse omandamisele, tuleb vastu võtta ja teatavaks teha kirjalikult. Saksamaa haldusmenetluse seaduse § 37 lõigete 2 ja 3 kohaselt nõuab see kirjalik vorm, et haldusakt oleks füüsiliselt olemas.

105 Kirjaliku vormi võib küll asendada elektroonilise vormiga, nagu näevad ette Saksamaa haldusmenetluse seaduse § 3a lõige 2 ja § 37 lõige 3. Vaidlustatud otsus ei vasta aga sellele vormile, kuna see ei ole allkirjastatud kvalifitseeritud e-allkirja abil määruse nr 910/2014 artikli 3 punkti 12 tähenduses.

106 Hageja leiab samuti, et vaidlustatud otsust ei ole autenditud, mis juba iseenesest on selle tühistamise alus.

107 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

108 Kolmandas etteheites väidab hageja, vastates 13. novembri 2024. aasta menetlust korraldavatele meetmetele, et vaidlustatud otsus ei vasta kirjaliku vormi nõudele, kuna seda ei ole olemas materialiseeritud kujul, ega elektroonilise vormi nõudele, kuna puudub kvalifitseeritud e-allkiri.

109 Vaidlustatud otsuse teatavakstegemise õiguspärasust ei saa aga kahtluse alla seada riigisisese menetlusõiguse alusel.

110 Esiteks, nagu on märgitud eespool punktides 36 ja 37, on olulise osaluse kontrolli menetlus kombineeritud menetlus, mis toimub kõigepealt liikmesriigi pädevas asutuses ja seejärel EKPs. Selles raamistikus on EKP kohustatud vastavalt ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 4 lõikele 3 kohaldama „kogu asjakohast liidu õigust ja kui kõnealusteks liidu õigusaktideks on direktiivid, neid direktiive siseriiklikusse õigusesse üle võtvaid õigusakte“. Sellega seoses on sama määruse põhjenduses 34 täpsustatud, et „EKP peaks kohaldama krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet käsitlevaid olulisi eeskirju“.

111 Seetõttu ei ole EKP kohustatud kohaldama Saksamaa haldusmenetluse seaduse § 3a ja § 37, kuna need ei kuulu usaldatavusnõuete täitmise järelevalve materiaalõiguse valdkonda.

112 Teiseks, isegi kui eeldada, et teatavakstegemine ei toimunud kirjalikult või elektrooniliselt Saksa õiguse tähenduses, tuleb meelde tuletada, et selleks, et otsus oleks nõuetekohaselt teatavaks tehtud, piisab sellest, kui otsus on adressaadile edastatud ja viimasel on olnud võimalik sellega tutvuda, kusjuures veel tuleb täpsustada, et teatavakstegemise korra võimalik rikkumine ei muuda teatavaks tehtud akti enda seaduslikkust või õiguspärasust (12. märtsi 2020. aasta kohtuotsus LL-Carpenter *vs.* komisjon, T-531/18, ei avaldata, EU:T:2020:91, punkt 110 ja seal viidatud kohtupraktika).

113 Käesolevas asjas tehti vaidlustatud otsus hagejale teatavaks 5. mai 2023. aasta e-kirjaga. Sellest otsusest nähtus sõnaselgelt EKP vastuseis kavandatavale omandamisele ja see sisaldas ka selle vastuseisu põhjusi.

114 Samuti palus EKP 5. mail 2023 e-kirjaga kinnitada vaidlustatud otsuse kättesaamist. Hageja nõustaja vastas sellele e-kirjale 8. mail 2023, märkides, et ta vaidlustab teate õiguspärasuse, paludes teavet kriteeriumide kohta, mida tuleb täita elektroonilise teatamise korral.

115 Hageja ei vaidle seega vastu sellele, et ta sai vaidlustatud otsuse kätte ja sai sellega tutvuda 5. mail 2023. Seda teadasaamist kinnitab igal juhul asjaolu, et ta palus 12. mail 2023 talle edastada eraldi hindamisaruande, viidates sõnaselgelt selle mainimisele vaidlustatud otsuses.

116 Kirjaliku vormi ja elektroonilise vormi väidetav järgimata jätmine ei saa seega käesoleval juhul kahjustada hageja õiguslikku ja varalist olukorda eespool punktis 55 viidatud kohtupraktika tähenduses. Igal juhul, kuna vaidlustatud otsuse teatavakstegemist puudutavate normide järgimata jätmine ei saa mõjutada selle otsuse õiguspärasust, tuleb tõdeda, et hageja etteheide on tulemusetu.

117 Järelikult tuleb hageja argumendid tagasi lükata.

118 Lõpuks viitab hageja vaidlustatud otsuse autentimata jätmisele eelkõige põhjusel, et sellel ei ole kvalifitseeritud e-allkirja. Autentimine kujutab endast olulist menetlusnormi, mille rikkumine võib kaasa tuua asjaomase akti tühistamise ja kohus võib selle küsimuse tõstatada omal algatusel (vt selle kohta analoogia alusel 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 152).

119 Sellega seoses tuleneb kohtupraktikast, et akti autentimise eesmärk on tagada õiguskindlus, kuivõrd see muudab lõplikuks teksti, mille akti vastuvõtja on vastu võtnud. Autentimise nõude täitmise kontroll tähendab seega, et veendutakse akti ehtsuses (vt selle kohta 28. novembri 2019. aasta kohtuotsus Banco Cooperativo Español *vs.* SRB, T-323/16, EU:T:2019:822, punktid 75 ja 77).

120 Käesoleval juhul – nagu märgib hageja oma hagiavalduse –, kordab vaidlustatud otsus täpselt hagejale haldusmenetluse käigus edastatud otsuse eelnõud, välja arvatud mõni üksik formaalne muudatus. Hageja ei väida, et vaidlustatud otsust oleks pärast selle allkirjastamist muudetud, ning ta ei vaidlusta selle allkirjastaja isikut ega pädevust. Ta väidab üksnes, et see allkiri on vormiliselt õigusvastane, vaidlustamata selle tõenduslikku väärtust.

121 Järelikult, kuna puuduvad muud asjaolud, mis annaksid alust kahelda vaidlustatud otsuse ehtsuses, ei saa selle otsuse autentsust kahtluse alla seada.

122 Mis puudutab hageja argumente, et talle ei teatatud vaidlustatud otsusest vastavalt ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 lõigetele 1 ja 10 ning artikli 88 lõike 1 punktile b, siis tuleb märkida järgmist.

123 Ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 lõigete 1 ja 10 kohaselt võib EKP teatada EKP järelevalveotsusest poolele muu hulgas elektrooniliselt. Ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 lõikes 10 on lisaks ette nähtud, et EKP võib kindlaks määrata kriteeriumid, mille alusel EKP järelevalveotsusest võib teatada elektroonilise sidevahendi abil või muul võrreldaval moel.

124 Vaidlust ei ole selles, et EKP ei ole selliseid kriteeriume kindlaks määranud. Eespool nimetatud ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 sõnastus ei sea siiski EKP võimalust teatada järelevalveotsusest elektrooniliselt sõltuvusse nende kriteeriumide eelnevast kindlaksmääramisest. Ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 lõikes 10 on nimelt üksnes ette nähtud see, et EKP võib kindlaks määrata kriteeriumid, mille alusel EKP järelevalveotsusest võib teatada elektroonilise sidevahendi abil või muul võrreldaval moel. Selle artikliga ei ole seega vastuolus see, kui EKP teeb vaidlustatud otsuse hagejale teatavaks e-kirjaga.

125 Lisaks teavitab EKP ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 88 lõike 1 punkti b kohaselt pooli võimalikult kiiresti vastavalt sama raammääruse artiklile 35 krediidiasutuses olulise osaluse omandamise otsustest.

126 Lõpuks näeb CRD IV direktiivi artikli 22 lõige 5 ette, et kui pädevad asutused otsustavad omandamisele vastuväite esitada, teatavad nad sellest hindamisaega ületamata potentsiaalsele omandajale kahe tööpäeva jooksul alates hindamise lõpetamisest ning esitavad oma põhjendused.

127 Kohtupraktika kohaselt on otsusest nõuetekohaselt teatatud, kui see on adressaadile edastatud ja viimasel on olnud võimalus sellega tutvuda. Teatamise viis on seega sobiv, kui see võimaldab kindlalt määratleda hagi esitamise tähtaja alguse (vt selle kohta 6. aprilli 1995. aasta kohtuotsus BASF jt *vs.* komisjon, T-80/89, T-81/89, T-83/89, T-87/89, T-88/89, T-90/89, T-93/89, T-95/89, T-97/89, T-99/89–T-101/89, T-103/89, T-105/89, T-107/89 ja T-112/89, EU:T:1995:61, punkt 59).

128 Tuleb aga asuda seisukohale, et EKP ei rikkunud ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 35 lõikeid 1 ja 10 ning artikli 88 lõike 1 punkti b, kui ta teavitas hagejat 5. mai 2023. aasta e-kirjaga oma otsusest esitada kavandatavale omandamisele vastuväide ja selle otsuse põhjustest CRD IV direktiivi artikli 22 lõikes 5 ette nähtud tingimustel.

129 Hageja argumendid tuleb seega tagasi lükata.

130 Hageja ei saa ka väita, et eraldi hindamisaruande hilinemisega saatmise tõttu ei olnud ta vaidlustatud otsusest teadlik.

131 Vaidlust ei ole selles, et eraldi hindamisaruanne edastati hagejale tema taotlusel alles 15. mail 2023 ehk kümme päeva pärast vaidlustatud otsuse teatavakstegemist. EKP väidab, et hindamisaruanne saadeti hiljem asutusesisese vea tõttu.

132 Eraldi hindamisaruande hilisem saatmine ei mõjuta aga EKP-le hinnangu nõuetekohaseks läbiviimiseks antud tähtaja arvutamist, sest nagu on täpsustatud eespool punktides 112–115, väljendus hagejale 5. mail 2023 edastatud vaidlustatud otsuses selgelt EKP vastuseis kavandatavale omandamisele, millele hageja oma hagis vastu vaidleb.

133 Nimelt on EKP vastuseisu kavandatavale omandamisele vaidlustatud otsuses põhjendatud. EKP tuvastas kooskõlastatud tegevuse olemasolu ja sellest tulenevalt olulise osaluse omandamise hageja poolt. Ta täpsustab ka põhjusi, miks viimane ei vasta kriteeriumidele, millele peab vastama olulist osalust omandada sooviv aktsionär, nagu on täpsustatud eespool punktis 23.

134 Seetõttu tuleb see hageja argument tagasi lükata.

135 Eeltoodud kaalutlusi arvestades tuleb esimese väite teine osa ja järelikult esimene väide tervikuna tagasi lükata.

Teine väide, et rikutud on nii õigust olla ära kuulatud kui ka põhjendamiskohustust

136 Hageja jagas oma teise väite kahte ossa, millest esimene puudutab tema õiguse olla ära kuulatud rikkumist ja teine põhjendamiskohustuse rikkumist.

Esimene väiteosa, et rikutud on õigust olla ära kuulatud

137 Hageja väidab, et EKP rikkus tema õigust olla ära kuulatud harta artikli 41 lõike 2 punkti a, ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 31 ja ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 22 lõike 1 esimese lõigu seisukohast.

138 Nimelt võttis EKP vaidlustatud otsuse vastu asjaolude alusel, mida esimest korda mainiti eraldi hindamisaruandes, mis edastati hagejale kümme päeva pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist, mistõttu tuleb see otsus tagasi võtta. Nende asjaolude põhjal järeldas EKP siiski, et Warburg Gruppe aktsionärid tegutsesid kooskõlastatult. EKP leidis niisiis, et kavandatav omandamine puudutas 100% suurust olulist osalust sihtettevõtja hääleõigustes ja kapitalis ning kontrolli omandamist sihtettevõtjas MS ja sihtettevõtjas Hyp.

139 EKP võttis seega hagejalt võimaluse esitada nende asjaolude suhtes oma seisukoht ja seega tõendada, et Warburg Gruppe aktsionärid ei tegutsenud kooskõlastatult, eelkõige seoses kavandatava omandamisega. Kuna Warburg Gruppe aktsionärid ei tegutsenud kooskõlastatult, ei ulatu hageja oluline osalus sihtettevõtja kapitalis ja tema hääleõigused 100%-ni ning EKP oleks seda arvestades võinud kavandatava omandamise suhtes kohaldada leebemaid hindamiskriteeriume.

140 Hageja lisab, et eraldi hindamisaruandes esitatud analüüs on väär, kuna EKP võttis nii MWB 1 kui ka Warburg Gruppe tasandil kooskõlastatud tegevuse olemasolu tuvastamiseks ekslikult aluseks samad faktilised asjaolud. Samuti võttis EKP teatamist ekslikult arvesse Warburg Gruppe ja tema sihtettevõtja vahel kavandatava ühinemisega seotud kooskõlastatud tegevuse alusel, järeldades, et Warburg Gruppe aktsionärid tegutsesid põhimõtteliselt kooskõlastatult. See teatamine toimus nimelt KWG § 2c lõike 1 esimese lause alusel, mis nõuab ühist teatamist, kui aktsionärid tegutsevad kavandatava tehingu huvides kooskõlastatult. Hageja leiab samuti, et EKP ei ole esitanud faktilisi asjaolusid, mis tõendaksid Warburg Gruppe aktsionäride vahelise hääletusskeemi olemasolu.

141 Hageja väidab, et ka juhul, kui Warburg Gruppe aktsionärid ei tegutsenud kooskõlastatult, ei saanud talle omistada 40,24% osalust sihtettevõtja kapitalis, kuna see arutluskäik põhineb InhKontrollV § 5 lõike 1 teisel lausel, mis on õigusvastane.

142 Igal juhul leiab hageja, et ei saa välistada, et menetluse tulemus oleks võinud olla teistsugune, kui talle oleks antud võimalus esitada oma seisukoht, mistõttu on menetlus õigusvastane.

143 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

144 Hageja heidab EKP-le sisuliselt ette, et viimane ei kuulanud teda ära asjaolude suhtes, millele EKP tugines, kui ta järeldas, et Warburg Gruppe aktsionärid tegutsevad kooskõlastatult, kuna need asjaolud esinevad üksnes eraldi hindamisaruandes, mis edastati pärast vaidlustatud otsuse teatavakstegemist.

145 Olgu meenutatud, et harta artikli 41 lõike 2 punktis a on sätestatud, et õigus heale haldusele kätkeb igaühe õigust, et teda kuulatakse ära enne seda, kui tema suhtes kohaldatakse üksikmeedet, mis võib teda kahjustada.

146 Õigus olla ära kuulatud tagab igale isikule võimaluse teha haldusmenetluses enne tema huve kahjustada võiva otsuse tegemist tegelikult ja tõhusalt teatavaks oma seisukoht. Samuti tuleneb väljakujunenud kohtupraktikast, et õigus olla ära kuulatud täidab kahte ülesannet. Esiteks annab see asja uurimise jaoks teavet ja aitab tuvastada faktilised asjaolud nii täpselt ja õigesti kui võimalik ning teiseks võimaldab see tagada asjaomase isiku tõhusa kaitse. Selle õiguse eesmärk on tegelikult tagada, et iga otsus, mis avaldab isikule ebasoodsat mõju, tehtaks kõikidest asjaoludest täielikult teadlikuna, ning eelkõige on selle eesmärk võimaldada pädeval asutusel parandada viga või asjaomasel isikul esitada oma isikliku olukorra kohta asjaolud, mis tagavad selle, et otsus tehakse või seda ei tehta, või siis selle, et otsusel on pigem niisugune kui teistsugune sisu (vt 22. novembri 2023. aasta kohtuotsus Del Valle Ruíz jt *vs.* SRB, T-302/20, T-303/20 ja T-307/20, EU:T:2023:735, punkt 141 ja seal viidatud kohtupraktika).

147 Nagu nähtub harta artikli 41 lõike 2 punkti a sõnastusest endast, on see norm üldkohaldatav. Järelikult tuleb õigust olla ära kuulatud järgida igas menetluses, mille tulemusena võidakse vastu võtta isiku huve kahjustav akt, isegi kui kohaldatavad õigusnormid niisugust formaalset nõuet sõnaselgelt ette ei näe (vt 22. novembri 2023. aasta kohtuotsus Del Valle Ruíz jt *vs.* SRB, T-302/20, T-303/20 ja T-307/20, EU:T:2023:735, punkt 142 ja seal viidatud kohtupraktika).

148 Arvestades, et kaitseõiguste põhimõte, mis hõlmab õigust olla ära kuulatud, on liidu õiguse oluline alus- ja üldpõhimõte, ei saa selle kohaldamist teisese õiguse aktiga välistada ega piirata ja selle põhimõtte järgimine tuleb tagada ka siis, kui vastavad erinormid puuduvad või kui tegemist on õigusnormidega, mis ise seda põhimõtet arvesse ei võta (vt 22. novembri 2023. aasta kohtuotsus Del Valle Ruíz jt *vs.* SRB, T-302/20, T-303/20 ja T-307/20, EU:T:2023:735, punkt 143 ja seal viidatud kohtupraktika).

149 Ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 31 lõikest 1 tuleneb, et enne sellise EKP järelevalveotsuse vastuvõtmist, mis võib kahjustada poole õigusi, ja välja arvatud kiireloomulistel juhtudel, peab osapoolele olema antud võimalus esitada EKP-le kirjalikult oma märkused EKP järelevalveotsusega seotud faktiliste asjaolude, vastuväidete ja õiguslike aluste kohta, kusjuures on täpsustatud, et teates, millega EKP võimaldab osapoolel esitada märkusi, märgitakse ära EKP kavandatava järelevalveotsuse oluline sisu ning olulised faktilised asjaolud, vastuväited ja õiguslikud alused, millele EKP kavatseb oma otsuses tugineda.

150 Ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 22 lõike 1 esimeses lõigus on lisaks ette nähtud, et kui tegemist ei ole kiireloomuliste juhtumitega, põhinevad olulise osaluse hindamist käsitlevad EKP otsused ainult argumentidel, mille kohta asjaomastel isikutel on olnud võimalik esitada oma seisukoht.

151 Käesolevas asjas täpsustavad EKP ja BaFini koostatud otsuste eelnõud olulisi faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, millel vaidlustatud otsus põhineb. Nendes on muu hulgas märgitud, et Warburg Gruppe aktsionärid tegutsevad kooskõlastatult. Võttes arvesse nende tegevuse kooskõlastatust, analüüsitakse nendes eelnõudes seejärel kavandatavat omandamist ja järeldatakse, et see viib olukorrani, kus hageja omandab sihtettevõtjas olulise osaluse.

152 Vastavalt ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 31 lõikele 1 edastas EKP hagejale vaidlustatud otsuse eelnõu, mille punktides 1.1 ja 2.1 on sõnaselgelt viidatud BaFini otsuse eelnõus tehtud analüüsile. 14. aprillil 2023 võimaldati hagejal toimikuga tutvuda. Seega oli tal võimalik BaFini otsuse eelnõuga tutvuda.

153 Seega oli hagejal 21. aprillil 2023 esitatud märkustes EKP otsuse eelnõu kohta võimalik esitada oma seisukoht Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevuse kohta, et vaielda vastu järeldusele, et ta omandab sihtettevõtjas olulise osaluse. Ta kinnitas eelkõige, et Warburg Gruppe aktsionärid ei tegutsenud kooskõlastatult, ning väitis, et EKP järeldus selles küsimuses oli meelevaldne, kuna see ei ole põhjendatud.

154 Eraldi hindamisaruandest nähtub, et EKP võttis hageja märkusi arvesse ja vastas neile. Ta täpsustas seega asjaolusid, mis tema arvates tõendavad Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevuse olemasolu.

155 Sellest järeldub, et hageja kasutas oma õigust olla ära kuulatud seoses vaidlustatud otsuse selle aspektiga enne selle otsuse vastuvõtmist.

156 Järelikult tuleb teise väite esimene osa tagasi lükata.

Teine väiteosa, mis puudutab vaidlustatud otsuse ebapiisavat põhjendamist

157 Esimesena väidab hageja, et vaidlustatud otsus ei ole piisavalt põhjendatud, arvestades ELTL artikli 296 lõiget 2, ühtse järelevalvemehhanismi raammääruse artikli 33 lõikeid 1 ja 2 ning ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 22 lõike 1 esimese lõigu teist lauset ja lõike 2 teist lõiku.

158 Teisena leiab hageja, et vaidlustatud otsuse põhjendusest endast peab piisama, ilma et selleks tuleks viidata eraldi hindamisaruandele, mis ei ole otsuse lahutamatu osa, kuna seda ei olnud sellele lisatud. Hindamisaruanne koostati ka pärast vaidlustatud otsuse vastuvõtmist. Ent faktilised asjaolud, millele EKP tugines, kui ta järeldas, et kooskõlastatult tegutsetakse Warburg Gruppe tasandil, on välja toodud üksnes eraldi hindamisaruandes. Seda tõendab tema sõnul see, et eraldi hindamisaruanne on peaaegu kaks korda pikem kui vaidlustatud otsus ja et EKP viitab sellele korduvalt oma dokumentides.

159 Hageja märgib lisaks 13. novembri 2024. aasta menetlust korraldavate meetmete raames antud vastustele, et eraldi hindamisaruanne, mis on vaidlustatud otsuse oluline osa, ei ole selle otsusega lahutamatult seotud ning et seda ei seo ükski kvalifitseeritud e-allkiri. EKP nõukogule vastuvõtmiseks esitatud dokumendi versiooni ei ole võimalik kindlaks teha. Seega ei saa ole kindel selle autentsuses.

160 Hageja märgib veel, et seisukoht, et pärast eraldi hindamisaruande saamist oli tal piisavalt aega hagi esitada, ei ole tähtis. Esiteks edastas EKP talle eraldi hindamisaruande alles tema palvel. Samuti ei ole mingil viisil võimalik lühendada hagi esitamise tähtaegu, mis on avalikust huvist tulenevalt kindlaks määratud. Lõpuks väidab ta, et kohtupraktikast tulenevalt tuleb institutsiooni otsuse põhjendus teha teatavaks samal ajal asjaomase otsuse teatavakstegemisega, seda enam siis, kui otsus tuleb vastu võtta kindla tähtaja jooksul, nagu see on käsitletaval juhul.

161 Kolmandana leiab hageja, et EKP muutis ja täiendas vaidlustatud otsuse põhjendusi kohtumenetluse käigus, mis on vastuolus kohtupraktikaga. Täpsemalt leiab hageja, et tagasi tuleb lükata EKP argumendid tema väidetava hea maine ja ametialase pädevuse puudumise kohta, mis on uuesti esitatud nii tema hagiavalduse sisu kui ka BaFiniga peetud kirjavahetust silmas pidades. Samuti rõhutab ta, et EKP ei saa tugineda 2022. aasta järelevalve- ja hindamismenetluse raames vastu võetud otsusele (edaspidi „SREP-otsus“), kuna see otsus on vaidlustatud otsusest hilisem. Ka 2021. aasta SREP-otsuse mittekonfidentsiaalsest versioonist ei nähtu, et hageja abikaasa on võtnud sihtettevõtjale märkimisväärseid riske.

162 Lõpuks rõhutab hageja, et analüüs, mille kohaselt ta pidi InhKontrollV § 5 lõike 1 teise lause alusel igal juhul omandama 40,24% sihtettevõtja kapitalist, on vaidlustatud otsuses täielikult puudu ning seda ei saa seega arvesse võtta.

163 EKP vaidleb nendele argumentidele vastu.

164 Esimesena tuleb märkida, et esiteks on ELTL artikli 296 teises lõigus sätestatud, et liidu institutsioonide õigusaktides esitatakse nende õigusaktide vastuvõtmise põhjused, ning teiseks näeb harta artiklis 41 sätestatud õigus heale haldusele ette liidu institutsioonide, organite ja asutuste kohustuse põhjendada oma otsuseid (15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 102).

165 Liidu institutsiooni, organi või asutuse otsuse põhjendamine on eriti oluline, sest see võimaldab huvitatud isikul täielikult infomeerituna otsustada, kas esitada selle otsuse peale hagi, ning pädeval kohtul kontrolli teha, olles seega üks harta artikliga 47 tagatud kohtuliku kontrolli tõhususe tingimustest (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 103 ja seal viidatud kohtupraktika).

166 Samuti tuleneb Euroopa Kohtu praktikast, et selline põhjendus peab olema kohandatud asjaomase akti laadi ja selle vastuvõtmise kontekstiga. Seejuures ei ole nõutud, et põhjendustes oleks täpsustatud kõiki asjakohaseid faktilisi ja õiguslikke asjaolusid, kuna põhjenduste piisavust ei tule hinnata mitte ainult nende sõnastust, vaid ka konteksti ja kõiki asjaomast valdkonda reguleerivaid õigusnorme silmas pidades, ning arvestades huvi, mis võib olla akti adressaatidel selgituste saamiseks. Järelikult on õigusi kahjustav akt piisavalt põhjendatud, kui see on tehtud kontekstis, mis on huvitatud isikule teada ja mis võimaldab tal mõista tema suhtes võetud meetme ulatust (vt 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 104 ja seal viidatud kohtupraktika).

167 Käesolevas asjas on vaidlustatud otsuse punktides 1.1–1.5 ja 2.1 täpsustatud kavandatava omandamisega seotud asjaolusid ja järeldust, mille kohaselt pidi selle tulemusel hageja omandama sihtettevõtjas olulise osaluse, arvestades Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevust.

168 Kriteeriume, mis õigustavad EKP vastuseisu kavandatavale omandamisele ja mida on meenutatud eespool punktis 23, on ka vaidlustatud otsuses selgelt analüüsitud: punktides 2.3–2.12 seoses hageja hea mainega, punkti 2.12 alapunktis c seoses tema maksevõimega ja punktides 2.13–2.15 seoses sihtettevõtja usaldatavusnõuete täitmisega. Lisaks on vaidlustatud otsus tehtud hagejale teadaolevas kontekstis, kuna ta ise edastas andmed kavandatava omandamise kohta ja kuna temaga konsulteeriti haldusmenetluses enne selle otsuse vastuvõtmist.

169 Sellest järeldub, et vaidlustatud otsuses on täpsustatud asjakohased faktilised ja õiguslikud asjaolud, millel see põhineb, ilma et oleks tulnud tugineda eraldi hindamisaruandele või EKP hilisematele selgitustele.

170 Otsus on seega piisavalt põhjendatud, kui meenutada, et põhjendamiskohustus on oluline vorminõue, mida tuleb eristada nimetatud otsuse põhjenduste sisulise põhjendatuse küsimusest, mis puudutab vaidlusaluse akti sisulist õiguspärasust (12. detsembri 2012. aasta kohtuotsus Electrabel *vs.* komisjon, T-332/09, EU:T:2012:672, punkt 179).

171 Teisena, mis puudutab eraldi hindamisaruannet, siis väidab hageja sisuliselt, et see ei ole vaidlustatud otsuse lahutamatu osa – kuigi see on selle oluline osa – ning et see koostati pärast selle otsuse teatavakstegemist. Seega ei tule seda vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hindamisel arvesse võtta.

172 On juba otsustatud, et kui EKP vastused potentsiaalsete omandajate märkustele otsuse eelnõu kohta edastatakse selle otsuse teatavakstegemise päeval, kuuluvad need vastused – sama moodi nagu kirjavahetus, mille BaFin haldusmenetluses potentsiaalsetele omandajatele saatis – ja BaFini otsuse ettepanek vaidlustatud otsuse konteksti ning neid tuleb selle otsuse põhjenduste hindamisel arvesse võtta (vt selle kohta 10. juuli 2024. aasta kohtuotsus PH jt *vs.* EKP, T-323/22, EU:T:2024:460, punkt 20 ning punktid 85 ja 86 (ei avaldata)). Sama kehtib eelkõige teabe kohta, mis on kättesaadav asjaomase institutsiooni veebilehel vaidlustatud otsuse tegemise kuupäeval (vt selle kohta 15. juuli 2021. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Landesbank Baden-Württemberg ja SRB, C-584/20 P ja C-621/20 P, EU:C:2021:601, punkt 168).

173 Käesolevas asjas edastati hagejale eraldi hindamisaruanne kümme päeva pärast vaidlustatud otsuse teatavakstegemist.

174 Vaidlustatud otsuse punktis 1.12 on eraldi hindamisaruandele viidatud järgmiselt: „[Hageja] kommentaare hinnati ja neid käsitleti potentsiaalsele omandajale edastatud eraldi hindamisaruandes, samuti käesoleva otsuse punktides 1.10 ja 2.10“. See sõnastus ei viita eraldi hindamisaruandele kui vaidlustatud otsuse lisale, millest see oleks lahutamatu.

175 Siiski oli selles sõnaselgelt viidatud eraldi hindamisaruandele. Eespool punktis 172 meenutatud kohtupraktikat arvestades võib eraldi hindamisaruannet seega pidada vaidlustatud otsuse konteksti kuuluvaks ja seda võib selle otsuse põhjenduste hindamisel arvesse võtta.

176 Tõsi, põhjendus tuleb seega põhimõtteliselt edastada asjaomasele isikule samal ajal tema huve kahjustava otsusega (vt 29. septembri 2011. aasta kohtuotsus Elf Aquitaine *vs.* komisjon, C-521/09 P, EU:C:2011:620, punkt 149 ja seal viidatud kohtupraktika). Erandlikel asjaoludel võib akti põhjendus siiski tuleneda hilisematest selgitustest (vt selle kohta 15. juuni 2005. aasta kohtuotsus Corsica Ferries France *vs.* komisjon, T-349/03, EU:T:2005:221, punkt 287).

177 Käesoleval juhul tuleneb eraldi hindamisaruande hilinenud saatmine EKP tehnilisest veast. Sellegipoolest on vaidlustatud otsuses sõnaselgelt mainitud seda aruannet, milles on ära toodud vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal esinenud põhjused, mistõttu hagejat teavitati selle aruande olemasolust juba vaidlustatud otsuse teatavakstegemise ajal ja ta võis seega alates selle otsuse kättesaamisest nõuda, et see aruanne talle edastataks. Nii taotles hageja võimalust tutvuda selle dokumendiga reedel, 12. mail 2023 ehk viis tööpäeva pärast vaidlustatud otsuse saamist. EKP rahuldas selle taotluse lühikese aja jooksul, saates talle selle dokumendi järgmisel tööpäeval, st esmaspäeval, 15. mail 2023.

178 Eespool punktis 177 meelde tuletatud asjaolud viisid seega selleni, et EKP saatis hagejale eraldi hindamisaruande edasi, ilma et hagejalt oleks siiski võetud võimalust sellega tutvuda. Samuti tuleb tõdeda, et hageja ei ole tõendanud ega isegi väitnud, et eraldi hindamisaruande hilinenud saatmine kahjustas tema õigusi (vt selle kohta analoogia alusel 7. aprilli 1987. aasta kohtuotsus SISMA *vs.* komisjon, 32/86, EU:C:1987:187, punkt 4). Eelkõige ei ole ta väitnud, et selline hilinemine on kahjustanud tema võimet esitada hagi ELTL artiklis 263 ette nähtud tähtaja jooksul või et seda tähtaega oleks tulnud pikendada.

179 Hageja väidab, et talle edastatud eraldi hindamisaruanne koostati pärast vaidlustatud otsuse teatavakstegemist, nagu näitavad selle dokumendi metaandmed.

180 Sellega seoses tuleb märkida, et selle väite seavad kahtluse alla asjaolud, millele tugineb EKP. EKP selgitab nimelt, et hageja viidatud metaandmed – eeldusel, et need on tõesed – tulenevad sellest, et eraldi hindamisaruanne laaditi alla EKP sisemisest salvestussüsteemist ja konverteeriti PDF-formaati vahetult enne hagejale saatmist. Lisaks esitab EKP eraldi hindamisaruande Wordi versiooni kuvatõmmise, nagu see on salvestatud eespool nimetatud salvestussüsteemis. Kuna sellel ei olnud kuupäeva, siis nähtub sellest kuvatõmmisest, et eraldi hindamisaruande Wordi versioon loodi 25. aprillil 2023, st palju aega enne vaidlustatud otsuse teatavakstegemist.

181 Neid asjaolusid arvestades ei ole tõendatud, et eraldi hindamisaruanne koostati pärast vaidlustatud otsuse teatavakstegemist.

182 Käesoleva juhtumi konkreetseid asjaolusid arvestades ei takista eraldi hindamisaruande hilinenud saatmine selles sisalduva teabe arvessevõtmist vaidlustatud otsuse õiguspärasuse hindamisel.

183 Kolmandana heidab hageja EKP-le ette, et viimane täiendas vaidlustatud otsuse põhjendusi Üldkohtus, et tõendada, et kavandatav omandamine viis tingimata sihtettevõtjas olulise osaluse omandamiseni, ning et põhjendada oma vastuseisu sellele omandamisele, lähtudes õigusnormidest tulenevatest hindamiskriteeriumidest.

184 Sellega seoses nähtub kohtupraktikast, et põhjendusi ei saa esitada esimest korda ja *a posteriori* alles kohtus, välja arvatud erandlikel asjaoludel (18. oktoobri 2023. aasta kohtuotsus Clariant ja Clariant International *vs*. komisjon, T-590/20, EU:T:2023:650, punkt 175).

185 Kõiki põhjendusi, mille EKP esitas esimest korda Üldkohtus ja mille puhul ei põhjenda seda erandlikud asjaolud, ei saa arvesse võtta, et hinnata vaidlustatud otsuse põhjendusi, mida igal juhul peeti piisavaks, nagu on märgitud eespool punktis 170.

186 Sellest järeldub, et neljanda ja viienda väite analüüsimisel, millele viidatakse, ei saa Üldkohus arvesse võtta võimalikke uusi põhjendusi, mille esitamine ei ole põhjendatud erandlike asjaoludega.

187 Järelikult tuleb teise väite teine osa ning sellest tulenevalt teine väide tervikuna tagasi lükata.

Kolmas väide, et asjakohased faktid on jäetud hindamata ja rikutud on kohustust võtta vaidlustatud otsus vastu üksnes piisavalt kindlate faktide alusel

188 Hageja väidab, et EKP ei analüüsinud hoolikalt ja erapooletult faktilisi asjaolusid, millele ta vaidlustatud otsuses tugines, ning vaidleb vastu nende sisulisele õigsusele.

189 Hageja leiab, et EKP võttis valesti arvesse usaldatavusnõuete täitmise menetlust, mille BaFin viis läbi 2019. aastal ja mis puudutas tema abikaasa võimet teostada sihtettevõtjas oma hääleõigusi. Tema sõnul oleks EKP pidanud kontrollima BaFini järelduste õigsust ja võtma sellega seoses arvesse asjaolu, et tema abikaasat ei ole süüdi mõistetud pärast seitset aastat uurimist seoses maksupettuse kahtlusega, ning eelkõige arvestama Landgericht Bonni (Bonni esimese astme kohus, Saksamaa) 13. detsembri 2022. aasta kohtuotsust, milles järeldati, et puuduvad piisavad tõendid tema tahtliku osalemise kohta maksupettuses.

190 EKP järeldused Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevuse ja sihtettevõtjate integreerimise kohta ettevõtjate võrgustikku põhinevad vananenud teabel, kuigi hageja teatas EKP-le haldusmenetluse käigus, et tema käsutuses olev teave ei ole enam ajakohane. Hageja lisab, et Warburg Gruppe ja sihtettevõtja ühinemislepingust ühiselt teatamine, millele viidati esimest korda eraldi hindamisaruandes, on seletatav sellega, et Warburg Gruppe aktsionärid tegutsevad selle konkreetse tehingu raames kooskõlastatult, kuid see ei tõenda põhimõttelist kooskõlastatud tegevust nende vahel. Ta rõhutab ka, et 2021. aasta SREP-otsuses ei võetud arvesse usaldatavusnõuetega seotud meetmeid, mida sihtettevõtja peab rakendama, ning et 2022. aasta SREP-otsust ei olnud vaidlustatud otsuse tegemise ajaks veel vastu võetud.

191 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

192 Kõigepealt tuleb rõhutada, et vaidlustatud otsus on krediidiasutuste usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet puudutav akt, mille on vastu võtnud EKP, kellel on selles valdkonnas suur kaalutlusruum, kuna järelevalveülesannete andmisega kaasneb EKP-le – nagu märgitud ka ühtse järelevalvemehhanismi määruse põhjenduses 55 – oluline vastutus tagada liidus finantsstabiilsus ning kasutada oma järelevalvevolitusi võimalikult tõhusalt ja proportsionaalselt (vt selle kohta 8. mai 2019. aasta kohtuotsus Landeskreditbank Baden-Württemberg *vs.* EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punkt 86).

193 EKP ulatuslik kaalutlusruum tuleneb ka asjaolust, et vaidlustatud otsus eeldab keeruliste majanduslike ja finantsiliste faktide ja asjaolude hindamist (vt selle kohta analoogia alusel 10. novembri 2022. aasta kohtuotsus komisjon *vs.* Valencia Club de Fútbol, C-211/20 P, EU:C:2022:862, punkt 34, ning 22. juuni 2023. aasta kohtuotsus Saksamaa ja Eesti *vs.* Pharma Mar ja komisjon, C-6/21 P ja C-16/21 P, EU:C:2023:502, punkt 52).

194 Neil asjaoludel ei tohi kohtulik kontroll, mida liidu kohus peab teostama sellise otsuse, nagu on vaidlustatud otsuse põhjendused, põhjendatuse üle, viia selleni, et kohus asendab EKP hinnangu enda omaga, vaid selle eesmärk on kindlaks teha, ega see otsus ei põhine sisuliselt ebatäpsetel asjaoludel ning ega otsuse tegemisel ei ole rikutud õigusnormi, tehtud ilmset hindamisviga või kuritarvitatud võimu (vt selle kohta 2. septembri 2021. aasta kohtuotsus EPSU *vs.* komisjon, C-928/19 P, EU:C:2021:656, punkt 96, ja 4. mai 2023. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, punkt 55).

195 Muu hulgas peab liidu kohus kontrollima nii esitatud tõendite sisulist õigsust, usaldusväärsust ja sidusust kui ka seda, kas need tõendid sisaldavad kogu asjakohast teavet, mida keerulise olukorra hindamisel tuleb arvesse võtta, ning kas kõnealused tõendid võivad toetada järeldusi, mis nendest on tehtud (4. mai 2023. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368 56).

196 Nimelt juhtudel, kus liidu institutsioonil on ulatuslik kaalutlusõigus, omandab menetluslike tagatiste – mille hulka kuulub institutsiooni kohustus uurida hoolsalt ja erapooletult kõiki konkreetses olukorras olulisi asjaolusid – järgimine põhimõttelise tähtsuse (4. mai 2023. aasta kohtuotsus EKP *vs.* Crédit lyonnais, C-389/21 P, EU:C:2023:368, punkt 57).

197 Käesolevas asjas vaidleb hageja esiteks vastu EKP poolt tema abikaasa hea maine hindamisel arvesse võetud faktide sisulisele õigsusele, ning teiseks väidab ta, et Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevus ja sihtettevõtja integreerimine ettevõtjate võrgustikku tuvastati vananenud teabel põhjal.

198 Hageja esitatud esimese etteheite kohta on vaidlustatud otsuses rõhutatud, et BaFini poolt hageja abikaasa suhtes 2019. aastal antud uue hinnangu tõttu on EKP-l „väga suured kahtlused“ tema hea maine suhtes.

199 Selle 2019. aastal läbi viidud menetluse raames kavatses BaFin võtta hageja abikaasa suhtes usaldatavusnõuetega seotud meetmeid, et piirata tema mõju sihtettevõtjale, mida ta aga ei teinud, võttes arvesse tema võetud kohustusi. Nii toimides ei seadnud BaFin kahtluse alla oma analüüsi hageja abikaasa mõju kohta sihtettevõtjale.

200 Nagu EKP vaidlustatud otsuses muu hulgas väidab, kinnitab BaFini soov säilitada eespool punktis 9 viidatud lahendus anda MWB 1 hääleõigus Warburg Gruppes kahele usaldusisikule, sealhulgas pärast kavandatava omandamise võimalikku elluviimist, et BaFin jäi hageja abikaasa suhtes tehtud analüüsile kindlaks ning seda ka hindamisperioodi jooksul.

201 Vaidlustatud otsuse punktis 1.8 on faktiliste asjaolude meelde tuletamisel muu hulgas märgitud, et BaFini 2021. aasta SREP-otsuses leiti samuti, et sihtettevõtja kaudsed omanikud olid sobimatud ja et nad avaldasid sihtettevõtjale jätkuvalt mõju vaatamata hageja abikaasa poolt BaFinis võetud kohustuste täitmisele. Sihtettevõtjale anti seega hindeks 4 [mis on kõige madalam tulemus, mille võib hindamisel saada]. SREP-otsus, mis muutus lõplikuks, kuna seda edasi ei kaevatud, kinnitab analüüsi, mille kohaselt ei olnud hageja abikaasal head mainet. Nagu EKP oma menetlusdokumentides selgitab, tulenes see otsus sihtettevõtja kõige hiljutisemast usaldatavusnõuete vastavuse hinnangust, mis oli kättesaadav hindamise ajal.

202 Hageja leiab siiski, et need hinnangud põhinevad vananenud andmetel, kuna Landgericht Bonni (Bonni esimese astme kohus) 13. detsembri 2022. aasta otsuses leiti, et puuduvad piisavad tõendid, mis näitaksid tema abikaasa tahtlikku osalemist maksupettuses, mis oli BaFini poolt 2019. aastal uue hinnangu andmiseks läbi viidud menetluse aluseks.

203 Nagu väidab EKP oma menetlusdokumentides ja eraldi hindamisaruandes, puudutas esiteks eespool punktis 202 viidatud kohtuotsus kolmanda isiku, mitte hageja abikaasa süüd, ning teiseks oli viimast puudutav kriminaaluurimine veel pooleli ning hageja seda asjaolu ei eitanud.

204 Lisaks tuleb märkida, et isiku kriminaalvastutuse hindamine kohtumenetluses ei ole sama laadi kui hinnang, mis antakse potentsiaalse omandaja hea maine kohta pangandusjärelevalvet puudutavas haldusmenetluses, mis on kõne all käesolevas asjas. Seetõttu ei saa Landgericht Bonni (Bonni esimese astme kohus) 13. detsembri 2022. aasta otsus, mis tehti kriminaalmenetluses, muuta igal juhul BaFini ja EKP poolt hageja abikaasa hea maine kohta antud hinnangut kehtetuks.

205 Eeltoodut arvestades ei ole hageja väited piisavad, et vaielda vastu nende faktiliste asjaolude sisulisele õigsusele, mida EKP võttis arvesse tema abikaasa hea maine hindamisel.

206 Hageja kolmanda väite esimene etteheide tuleb seega tagasi lükata.

207 Mis puudutab teist etteheidet, milles hageja väidab, et EKP tugines vananenud andmetele sihtettevõtjate integreerimise kohta ettevõtjate võrgustikku ja Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevuse kohta, siis tuleb tõdeda, et hageja ei täpsusta, millised on tema hagile lisatud asjakohased asjaolud, mida tuleb arvesse võtta, kui EKP poolt vaidlustatud otsuses esitatud asjaolud on vananenud.

208 Lisaks viitab hageja selle etteheite raames neljandas väites esitatud argumentidele, mis puudutavad Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevust, mida EKP vaidlustatud otsuses arvesse võttis.

209 Järelikult tuleb tagasi lükata hageja argumendid, mis puudutavad sihtettevõtjate integreerimist ettevõtjate võrgustikku, ning analüüsida neljanda väite raames argumente, mis puudutavad Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevust.

210 Eeltoodust tuleneb, et kolmanda väite teine etteheide ja seega kolmas väide tervikuna tuleb tagasi lükata.

Neljas väide, et EKP tõlgendas ja kohaldas vääralt mõistet „oluline osalus“

211 Hageja vaidleb vastu sihtettevõtjas olulise osaluse omandamisele, olgu see siis hääleõiguse või kapitaliosaluse kaudu.

212 Neljanda väite esimeses osas vaidleb hageja vastu olulise osaluse omandamisele hääleõiguse kaudu.

213 Hageja leiab, et ta saab olulise osaluse omandada vaid kaudselt, kui talle antakse hääleõigus MWB 1 tasemel ja Warburg Gruppe tasemel. Ent olenemata sellest, kas arvestada teda üksi või koos teiste Warburg Gruppe aktsionäridega kooskõlastatult tegutsedes, ei kontrolli hageja MWB 1 Warburg Gruppet.

214 EKP leidis meelevaldselt, et MWB 1 ja teised Warburg Gruppe aktsionärid tegutsesid kooskõlastatult, kuna ükski faktiline asjaolu vaidlustatud otsuses ega toimikus sellist järeldust ei toeta. Eraldi hindamisaruandes esitatud asjaolud, mis kinnitavad kooskõlastatud tegevuse olemasolu, on vananenud, väärad või asjakohatud, olgu siis tegemist Warburg Gruppe aktsionäride kokkuleppe, Warburg Gruppe aktsionäride väidetavate perekondlike sidemete, Warburg Gruppe kontserni äriühingute vaheliste sidemete, Warburg Gruppe aktsionäride rahastamisallikate või nende varasemate hääletusskeemidega. Sellised asjaolud ei saa seega tõendada kooskõlastatud tegevuse olemasolu Warburg Gruppe aktsionäride vahel.

215 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

216 Kõigepealt tuleb meenutada, et Euroopa Parlamendi ja nõukogu 26. juuni 2013. aasta määruse (EL) nr 575/2013 krediidiasutuste ja investeerimisühingute suhtes kohaldatavate usaldatavusnõuete kohta ja määruse (EL) nr 648/2012 muutmise kohta (ELT 2013, L 176, lk 1), millele viitab CRD IV direktiivi artikli 3 lõike 1 punkt 33, artikli 4 lõike 1 punktis 36 on oluline osalus määratletud kui otsene või kaudne osalus ettevõtjas, mis moodustab vähemalt 10% selle ettevõtja kapitalist või hääleõigustest või mis võimaldab avaldada olulist mõju tema juhtimisele.

217 Mõiste „olulise osaluse omandamine“ krediidiasutuses on liidu õiguse autonoomne mõiste. See tuleneb asjaolust, et viidet riigisisesele õigusele ei sisalda ei määruse nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 36 esitatud mõiste „oluline osalus“ määratlus, ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikkel 15 ega ka CRD IV direktiivi artikkel 22, milles on sätestatud sellise osaluse omandamise kontrolli kord. See nähtub ka liidu seadusandja taotletavast eesmärgist, nagu nähtub eelkõige ühtse järelevalvemehhanismi määruse põhjendusest 11 ja artiklist 1, kehtestada finantssüsteemi

usaldatavusnõuete täitmise ühtlustatud järelevalve, eriti – nagu on ette nähtud selle määruse põhjenduses 22 – suure, nn olulise osaluse omandamise korral krediidiasutustes (19. septembri 2024. aasta kohtuotsus Fininvest jt *vs.* EKP jt, C-512/22 P ja C-513/22 P, EU:C:2024:774, punkt 48).

218 Selles kontekstis ei saa mõistet „oluline osalus“ tõlgendada kitsalt, sest vastasel juhul oleks võimalik hindamismenetlusest mööda hiilida, jättes teatavad olulise osaluse omandamise viisid EKP kontrolli alt välja, ja seega seada ohtu taotletavad eesmärgid. Sellega seoses tuleb ka meenutada, et ühtse järelevalvemehhanismi määruse põhjendusest 22 nähtub, et krediidiasutuses olulise osaluse omandamist kavandava isiku staatuse eelnev hindamine on asendamatu vahend, et tagada nende krediidiasutuste omanike jätkuv sobivus ja finantstugevus.

219 Käesolevas asjas on vaidlustatud otsuse punktis 2.1 märgitud, et kavandatav omandamine viib selleni, et hageja omandab sihtettevõtjas 100% hääleõigustest, viidates eelkõige KWG § 1 lõike 9 teisele lausele, tõlgendatuna ühissuuniste seisukohast.

220 Nagu on meenutatud eespool punktis 192, on EKP-l oma usaldatavusnõuete täitmise järelevalve ülesannete täitmisel ulatuslik kaalutlusruum, mille hulka kuulub tema ülesanne kontrollida olulise osaluse omandamist.

221 Järelikult peab Üldkohus käesolevas asjas kontrollima, kas vaidlustatud otsus ei põhine osas, milles tuvastatakse Warburg Gruppe aktsionäride kooskõlastatud tegevus, sisuliselt ebatäpsetel asjaoludel ning kas selles ei ole tehtud ilmset hindamisviga, nagu väidab hageja.

222 Selles kontekstis peab hageja eelkõige esitama piisavad tõendid, et vaidlustatud liidu aktis faktilistele asjaoludele antud hinnang muutuks ebausutavaks, et tõendada, et akti vastu võtnud institutsioon on teinud ilmse hindamisvea, mis õigustab selle akti tühistamist (vt selle kohta analoogia alusel 11. septembri 2014. aasta kohtuotsus Gold East Paper ja Gold Huasheng Paper *vs.* nõukogu, T-444/11, EU:T:2014:773, punkt 62).

223 Käesolevas asjas märgib EKP vaidlustatud otsuses, et Warburg Gruppe aktsionärid tegutsevad ühiselt ja et neile kuulub kaudselt 100% osalus sihtettevõtja kapitalis ja hääleõigused selles. Ta lisab, et ühise tegutsemise lepingu tõttu eeldatakse kooskõlastatud tegevust ka MWB 1 tasandil. EKP järeldab sellest, et hageja omandab 100% osaluse sihtettevõtja kapitalis ja 100% hääleõigustest selles ettevõtjas, mida ta saab hakata kaudselt kontrollida.

224 Eraldi hindamisaruandes analüüsitakse kooskõlastatud tegevuse olemasolu kindlakstegemiseks kriteeriume, mis on loetletud ühissuuniste punktis 4.6, ning jõutakse järeldusele, et kooskõlastatud tegevust arvestades tuleb hääleõigus tervikuna omistada potentsiaalsele omandajale. Seejuures võetakse arvesse Warburg Gruppe aktsionäride kokkulepet, suhteid sihtettevõtja kontsernis, Warburg Gruppe aktsionäride rahastamisallikaid ja nende varasemat hääletamise viisi.

225 Hageja vaidleb vastu kooskõlastatud tegevusele MWB 1 ja Warburg Gruppe teiste aktsionäride vahel. Ta väidab sellega seoses, et eraldi hindamisaruandes mainitud asjaolud ei võimalda seda tuvastada.

226 Warburg Gruppe tasandil sõlmitud aktsionäride kokkuleppe kohta väidab hageja, et vaidlustatud otsuse vastuvõtmise ajal see enam ei kehtinud, kuna 2021. aastal võeti vastu uus põhikiri. Lisaks on ühissuuniste punktis 4.6 sõnaselgelt sätestatud, et seda liiki müügipiirangud ei ole kooskõlastatud tegevuse tuvastamiseks piisavad.

227 Nagu väidab EKP, ei ole tema analüüs, mis on esitatud eraldi hindamisaruandes, siiski vananenud, kuna Warburg Gruppe uus põhikiri näeb sarnaselt eespool punktis 226 mainitud aktsionäride kokkuleppega ette, et osade võõrandamiseks isikutele, kes ei ole aktsionärid, peab olema „äriühingu“ eelnev nõusolek, mis antakse üldkoosoleku otsusega.

228 Hageja väited ei saa seega esiteks tõendada, et EKP otsus põhineb ebatäpsetel asjaoludel, ega teiseks muuta hinnangut ebausutavaks.

229 Lisaks, nagu väidab EKP, ei jäta ühissuuniste punkt 4.6 seda liiki kokkuleppeid nende suuniste kohaldamisalast välja, erinevalt lihtsatest aktsiate ostulepingutest, ühise väljumise ja kohustusliku võõrandamise tingimustest ning põhikirjajärgsetest ostueesõigustest.

230 Mis puudutab EKP tuvastatud asjaolu, et hageja abikaasa kahel pereliikmel on Warburg Gruppes osalus, siis väidab hageja, et viimased on väga kauged vanemad, kellega ta ei ole kontaktis, ning et neil on üksnes 0,58% osalus, mis koos MWB 1 osalusega ei võimalda tal mingil juhul omada üle 50% osaluse Warburg Gruppe kapitalist.

231 Tuleb tõdeda, et nendes argumentides ei eita hageja EKP esitatud faktilisi asjaolusid, nimelt seda, et Warburgi perekonna kahel teisel liikmel on osalus Warburg Gruppes. Ta ei esita ka tõendeid, mis seaksid kahtluse alla hinnangu, mille EKP nendele peresuhetele andis.

232 Samasse kontserni kuuluvate ettevõtjate omavaheliste suhete kohta selgitas EKP eraldi hindamisaruandes, et hageja abikaasa ja A esindavad sihtasutust, mis kannab nende mõlema nime. Nad olid nii MWB 1 peamise aktsionäri tegevjuhid Warburg Gruppes kui ka MWB 1 tegevjuhid. Hageja abikaasa A-l, MWB 1-l ja MWB 1 peamisel kaasaktsionäril Warburg Gruppes on samad esindajad kohtus.

233 Hageja väidab, et eespool punktis 232 nimetatud sihtasutus on heategevuslik sihtasutus, kellele kuulus 0,02% Warburg Gruppe aktsiakapitalist üksnes 2022. aasta veebruarini, mistõttu ei saa seda sama kontserni äriühingute vahelistes suhetes arvesse võtta.

234 Tuleb tõdeda, et hageja ei sea kahtluse alla EKP esitatud faktilisi asjaolusid, kuna selle sihtasutuse osalust Walburg Gruppe kapitalis ei ole nimetatud asjaolude hulgas, mida EKP arvesse võttis. Need väited ei ole piisavad, et muuta ebausutavaks EKP hinnang, mille kohaselt hageja abikaasa ja A omavahelisi suhteid võib arvesse võtta ettevõtjatevaheliste sidemetena ühissuuniste punkti 4.6 alapunkti b alapunkti 3 tähenduses. Üheainsa rahastamisallika arvesse võtmise kohta märgib EKP, et varem leppisid Warburg Gruppe aktsionärid kokku sihtettevõtja Hyp omandamise rahastamises jaotamata kasumi arvelt selle erikorras jaotamise teel.

235 Hageja väidab, et kui ühissuunistes on ette nähtud, et ühe ja sama rahastamisallika kasutamine võib olla märk kooskõlastatud tegevusest, siis peetakse silmas väliseid, mitte sisemisi rahastamisallikaid, nagu sihtettevõtja jaotatav dividend.

236 Nagu EKP õigesti rõhutab, ei toeta seda väidet ühissuuniste punkti 4.6 alapunkti b alapunkt 4, mis näeb ette, et „kui erinevad isikud kasutavad sihtettevõtjas osaluste omandamiseks või suurendamiseks sama rahastamisallikat“, on tegemist kooskõlastatud tegevuse näitajaga ning seal ei eristata „väliseid“ ja „sisemisi“ allikaid.

237 Seetõttu tuleb hageja see argument tagasi lükata.

238 Varasemate hääletusviiside kohta on eraldi hindamisaruandes märgitud, et BaFin analüüsis aktsionäride varasemaid otsuseid, millest ei nähtu mingit erinevat hääletamist. Selles aruandes on märgitud, et keerukad otsused kiideti ühehäälselt heaks ilma eelneva põhjaliku aruteluta ja väga lühikese aja jooksul, mis tähendab, et eksisteeris eelnev kokkulepe, kuidas hääletatakse. Sageli olid esindatud ka vähemusaktsionärid.

239 Hageja väidab, et ta ei ole teadlik EKP viidatud varasematest hääletusskeemidest, milles ta ei osalenud, ning et ta ei kavatse oma hääletamise viisi Warburg Gruppe teiste aktsionäridega kooskõlastada. Ta lisab, et EKP tugineb puhtalt spekulatsioonidele ja ta pea esitama negatiivseid tõendeid otsuse põhjenduste puudumise kohta.

240 Tuleb tõdeda, et hageja ei ole esitanud EKP seisukohaga vastuolus olevaid asjaolusid, nagu näiteid otsuste kohta, mille Warburg Gruppe aktsionärid võtsid vastu, kooskõlastamata neid omavahel. Samuti ei ole ta põhjendanud, miks ta ei saanud selliseid tõendeid esitada.

241 Lisaks, mis puudutab hageja kavatsusi, siis nähtub tema 29. septembri 2022. aasta kirjast, millele on viidatud repliigis, et ta ei kavatse loobuda nõu küsimisest oma abikaasalt, kes on MWB 1 endine põhiaktsionär, samamoodi nagu ta kuulab ka teisi nõustajaid. Samas kirjas märkis ta ka, et suhtleb regulaarselt MWB 1 hääleõigusi teostavate esindajatega Warburg Gruppes.

242 Sellest järeldub, et hageja väited ei sea kahtluse alla EKP viidatud faktilisi asjaolusid ega muuda EKP hinnangut ebausutavaks.

243 Seetõttu leidis EKP asjakohaste asjaolude põhjal ja ilmset hindamisviga tegemata, et MWB 1 ja teised Warburg Gruppe aktsionärid tegutsesid kooskõlastatult. Järelikult tuleb see hageja argument ja koos sellega neljanda väite esimene osa tervikuna tagasi lükata.

244 Eeltoodud kaalutlustel tuleb tagasi lükata hageja vastuväide olulise osaluse omandamisele hääleõiguse seisukohast. Kuna olulise osaluse omandamise üle otsustamisel käsitletakse hääleõiguste ja kapitaliosalusega seotud õiguste omandamist CRD IV direktiivi artikli 22 lõikes 1 ja määruse nr 575/2013 artikli 4 lõike 1 punktis 36 alternatiivina, ei ole vaja analüüsida neljanda väite teist osa, mis puudutab olulise osaluse omandamist kapitalis, ega küsimust, kas Saksa õigus ja ühissuuniste punkt 6.6 on kooskõlas kohaldatava liidu õiguse raamistikuga.

245 Seega tuleb neljas väide tagasi lükata.

Viies väide, et EKP on potentsiaalse omandaja hindamise kriteeriume valesti tõlgendanud ja vääralt kohaldanud

246 Hageja jagas viienda väite kolme ossa, mille kohaselt on vääralt tõlgendatud ja kohaldatud „potentsiaalse omandaja hea maine“ kriteeriumi, mõistet „potentsiaalse omandaja finantstugevus“ ja mõistet „usaldatavusnõuete täitmine“.

247 Mis puudutab esimest osa, et „potentsiaalse omandaja hea maine“ kriteeriumi on vääralt tõlgendatud ja kohaldatud, siis väidab hageja, et vaidlustatud otsus rikub osas, milles selles on märgitud, et hea maine kriteerium ei ole täidetud, CRD IV direktiivi artikli 23 lõikeid 1 ja 2 ning selle direktiivi ülevõtmist Saksa õigusesse KWG § 2c lõike 1b esimese lause punktiga 1. Lisaks ei põhine vaidlustatud otsus usaldusväärsetel tõenditel ega mõistlikel põhjendustel ning EKP on teinud ilmse hindamisvea.

248 Kõigepealt tuleb meenutada, et CRD IV direktiivi artikli 23 lõikes 1 on ette nähtud, et tagamaks omandatava krediidiasutuse kindlat ja usaldusväärset juhtimist ning arvestades krediidiasutuse potentsiaalse omandaja tõenäolist mõju krediidiasutusele, hindavad pädevad asutused potentsiaalse omandaja sobivust ning kavandatava omandamise rahastamise usaldusväärsust mitteammendava kriteeriumide loetelu põhjal. Nende kriteeriumide hulgas on muu hulgas kavandava omandaja hea maine kriteerium.

249 CRD IV direktiivi artiklis 23 ette nähtud potentsiaalse omandaja hea maine kriteerium on Saksa õigusesse üle võetud KWG § 2c lõike 1b esimese lause punktiga 1. Täpsemalt näeb see säte ette, et omandamise võib keelata, kui „isik, kellel on teatamiskohustus […], ei ole usaldusväärne või muul põhjusel ei vasta krediidiasutuse kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamiseks vajalikele nõuetele“.

250 Esimeses etteheites väidab hageja, et KWG § 2c lõige 1b ei sea kavandava omandaja ametialast pädevust viimase hea maine kriteeriumiks. Ta lisab, et igasugune vastupidine tõlgendus, mis lisaks sellele, et see on diskrimineeriv, rikub CRD IV direktiivi artikli 22 lõiget 8, mis näeb ette, et liikmesriigid ei või kehtestada rangemaid nõudeid kui need, mis on ette nähtud selles direktiivis. Lõpuks leiab hageja, et ühissuuniste punkt 10.1, milles peetakse ametialast pädevust kavandava omandaja hea maine hindamise kriteeriumiks, ei ole kohaldatav, kuna see on vastuolus KWG § 2c lõikega 1b.

251 Sellega seoses tuleb märkida, et ei CRD IV direktiivi artikli 23 lõige 1 ega KWG § 2c lõike 1b esimese lause punkt 1 ei sisalda hea maine kriteeriumi määratlust ega loetelu tegevustest, mis võivad kuuluda selle mõiste kohaldamisalasse. See eeldab, et pädevad asutused analüüsivad krediidiasutuses olulist osalust omandada sooviva aktsionäri vastavust hea maine kriteeriumile juhtumipõhiselt, võttes arvesse olulisi faktilisi asjaolusid, selle kriteeriumi aluseks olevaid põhjusi ning eesmärke, mida selle kriteeriumiga soovitakse saavutada.

252 Vastavalt väljakujunenud kohtupraktikale ei tule liidu õigusnormi tõlgendamisel arvesse võtta mitte ainult selle normi sõnastust, vaid ka konteksti ning selle õigusaktiga taotletavaid eesmärke, mille osa see norm on (vt selle kohta 7. juuni 2005. aasta kohtuotsus VEMW jt, C-17/03, EU:C:2005:362, punkt 41 ja seal viidatud kohtupraktika).

253 Mõiste „autentne“ tavatähendus on „kes väärib arvamist“ või „mille järgimine on üldteada“. Selline määratlus, mis viitab eelkõige üldsuse arvamusele, ei välista, et isiku hea maine sõltub tema ametialasest pädevusest (10. juuli 2024. aasta kohtuotsus PH jt *vs.* EKP, T-323/22, EU:T:2024:460, punkt 363).

254 Mis puudutab selle kriteeriumi konteksti, siis tuleb arvesse võtta asjaolu, et direktiivi 2007/44 põhjenduses 8 on täpsustatud, et „kavandava omandaja pädevuse teostamisel“ tuleb arvesse võtta nii kavandava omandaja ausust kui ka tema ametialast pädevust. See on käesolevas asjas asjasse puutuv tegur, sest direktiivi 2007/44 artikli 5 lõikega 3 lisati direktiivi 2006/48 artikli 19a lõige 1, millest hiljem sai CRD IV direktiivi artikli 23 lõige 1. Mõlema, nii aususe kui ka ametialase pädevuse hindamine võimaldab saavutada CRD IV direktiivi artikli 23 lõikes 1 sätestatud eesmärgid, st hinnata potentsiaalse omandaja sobivust, et tagada krediidiasutuse kindel ja usaldusväärne juhtimine.

255 Ühissuuniste punktis 10.1 on samuti selgitatud, et kavandava omandaja hea maine hindamine peaks hõlmama tema usaldusväärsust ja ametialast pädevust.

256 Järelikult tuleb CRD IV direktiivi artikli 23 lõikes 1 nimetatud hea maine kriteeriumi tõlgendada nii, et see hõlmab kavandava omandaja ametialase pädevuse hindamist (10. juuli 2024. aasta kohtuotsus PH jt *vs.* EKP, T-323/22, EU:T:2024:460, punkt 368).

257 Sellest järeldub, et EKP poolt vaidlustatud otsuses antud kahekordne hinnang on kooskõlas käesolevas asjas kohaldatava õigusliku raamistikuga.

258 Asjaolu, et KWG ei maini seda kriteeriumi sõnaselgelt, ei tähenda, et EKP rikkus õigusnormi, kui ta hindas hageja ametialast pädevust ja usaldusväärsust kaks korda.

259 Euroopa Kohtu väljakujunenud praktika kohaselt peavad liikmesriigi kohtud riigisiseseid õigusnorme kohaldades lähtuma nende tõlgendamisel võimalikult suures ulatuses direktiivi sõnastusest ja eesmärgist, selleks et saavutada direktiivis ette nähtud tulemus. Selline riigisisese õiguse kooskõlalise tõlgendamise kohustus on EL toimimise lepinguga loodud süsteemile omane, kuna see võimaldab riigisisestel kohtutel oma pädevuse piires kohtuvaidluste lahendamisel tagada liidu õiguse täieliku toime (vt 19. jaanuari 2010. aasta kohtuotsus Kücükdeveci, C-555/07, EU:C:2010:21, punkt 48 ja seal viidatud kohtupraktika, ning 24. jaanuari 2012. aasta kohtuotsus Dominguez, C-282/10, EU:C:2012:33, punkt 24 ja seal viidatud kohtupraktika; vt analoogia alusel ka 24. juuni 2019. aasta kohtuotsus Popławski, C-573/17, EU:C:2019:530, punktid 55, 57 ja 58). Sama kohustus kehtib ühtse järelevalvemehhanismi määruse artikli 4 lõike 3 esimese lõigu kohaselt põhimõtteliselt EKP suhtes ning tema tegevuse seaduslikkuse kontrolli raames ka Üldkohtu suhtes, kes peavad tõlgendama ja kohaldama direktiivi üle võtvat riigisisest õigust võimalikult suures ulatuses kooskõlas selle direktiiviga (vt selle kohta 15. juuli 2025. aasta kohtuotsus EKP ja komisjon *vs.* Corneli, C-777/22 P ja C-789/22 P, EU:C:2025:580, punktid 135 ja 137).

260 Selliselt tõlgendatuna ei ole KWG vastuolus ühissuunistega. Nimelt ei võimalda KWG § 2c lõike 1b esimese lause punkti 1 sõnastus välistada kavandava omandaja hea maine hindamisel tema ametialase pädevuse arvessevõtmist (10. juuli 2024. aasta kohtuotsus PH jt *vs.* EKP, T-323/22, EU:T:2024:460, punkt 367). Sellest tuleneb, et hagejate esimene etteheide tuleb tagasi lükata.

261 Teises etteheites vaidleb hageja vastu hinnangule, mille EKP andis tema ametialasele pädevusele.

262 Kõigepealt tuleb meenutada, et vaidlusalune otsus on krediidiasutuse usaldatavusnõuete täitmise järelevalvet käsitlev akt, mille on vastu võtnud EKP, kellel on selles osas ulatuslik kaalutlusruum, ning kohtuliku kontrolli, mida liidu kohus peab teostama sellise otsuse nagu vaidlustatud otsus põhjenduste põhjendatuse üle, eesmärk on eelkõige kontrollida, et see otsus ei põhineks sisuliselt ebatäpsetel asjaoludel ning et otsuse tegemisel ei ole rikutud õigusnormi ega tehtud ilmset hindamisviga (vt eespool punktid 192 ja 194).

263 Vaidlustatud otsuse punkti 2.12 alapunktidest i–v nähtub, et hageja ei vasta ametialase pädevuse kriteeriumile konfiguratsioonis, millest EKP sihtettevõtja üle kontrolli omandamisel lähtus.

264 Ühissuunistes selgitatakse, mida ametialase pädevuse kriteerium hõlmab.

265 Ühissuuniste punkti 10.3 kohaselt tuleks ametialase pädevuse hindamisel arvesse võtta mõju, mida kavandav omandaja avaldab sihtettevõtjale. See tähendab, et proportsionaalsuse põhimõtte kohaselt peaksid pädevustingimused olema väiksemad kavandavate omandajate puhul, kes ei saa sihtettevõtjat oluliselt mõjutada või kes kohustuvad mõju mitte avaldama.

266 Ühissuuniste punkti 10.23 kohaselt hõlmab kavandava omandaja ametialane pädevus juhtimispädevust (edaspidi „juhtimispädevus“) ja pädevust sihtettevõtja finantstegevuse valdkonnas (edaspidi „tehniline pädevus“).

267 Ühissuuniste punktis 10.24 on lisaks täpsustatud, et juhtimispädevus võib põhineda kavandava omandaja varasemal kogemusel osaluse omandamisel ja haldamisel äriühingutes ning see peab tõendama pädevust, hoolsust ja soovi järgida kavandava omandaja suhtes kohaldatavaid norme.

268 Ühiste suuniste punktis 10.25 on omakorda täpsustatud, et tehniline pädevus võib põhineda potentsiaalse omandaja varasemal kogemusel finantseerimisasutuste käitamisel ja juhtimisel kas enamusaktsionärina või finantsettevõtja tegevust tegelikult juhtiva isikuna.

269 Ühissuuniste punktis 10.29 on täpsustatud, et olulise mõju korral on tehnilise pädevusega seotud nõuded olulisemad.

270 Käesolevas asjas on vaidlustatud otsuses täpsustatud kriteeriume, mida kasutati hageja ametialase pädevuse analüüsimisel. Seega on mainitud juhtimispädevust ja tehnilist pädevust ning nende määratlust (vaidlustatud otsuse punkti 2.12 alapunkt ii) ning asjaolu, et märkimisväärse mõju korral on tehnilise pädevusega seotud nõuded olulisemad (vaidlustatud otsuse punkti 2.12 alapunkt iii).

271 Vaidlustatud otsuse punktist 1.10 nähtub, et hageja tõendab ülikooliõpinguid ja doktoriõpinguid ettevõtjate juhtimisel ning 13-aastast töökogemust kinnisvara valdkonnas, mis 2006. aastal perekondlikel põhjustel katkes. Alates 2014. aastast on ta teinud vabatahtlikku tööd heategevusorganisatsioonides, kuid tal ei ole pangandussektoris töökogemust.

272 Vaidlustatud otsuse punkti 2.12 alapunktis iv märgib EKP eelkõige, et hagejal ei ole ametialast pädevust, mida nõutakse isikult, kes omandab krediidiasutuses olulise kontrolliosaluse. Tal puudub kogemus pangandus- ja finantssektoris, mis on väga reguleeritud, tal ei ole viimase 16 aasta jooksul töökogemust ning ta ei ole esitanud tõendeid selle kohta, et tal on vajalikud oskused osaluste omandamise või haldamisega tegelemiseks.

273 Vaidlustatud otsuse punkti 2.12 alapunktis v rõhutab EKP samuti, et hageja ebapiisav ametialane suutlikkus on endiselt problemaatiline vaatamata sellele, et Warburg Gruppes oli kaks volitatud esindajat, kelle ülesanne oli teostada MWB 1 hääleõigusi. Kuigi BaFinil on praegu kavatsus need esindajad säilitada, isegi kui kavandatav omandamine toimub, rõhutab EKP, et hagejal on kavatsus võtta üle kogu oma abikaasa osalus MWB 1-s ning et sellisel juhul ei saa tagada, et volitatud esindajad jätkavad oma tegevust.

274 Hageja väidab, et EKP ei saa asuda seisukohale, et ta omandab kontrolli sihtettevõtja üle ja nõuda sellest tulenevalt suuremat tehnilist pädevust. EKP ei saa asuda seisukohale – ilma et hagejat diskrimineeritaks –, et hageja ei ole võimeline juhtima oma osalemist juhatuse, nõukogu ja väliste nõustajate toel.

275 Tuleb tõdeda, et hageja ei vaidle vastu EKP esitatud faktilistele asjaoludele, mis puudutavad tema pädevust.

276 Hageja vaidlustab EKP nõude taseme, leides, et ta ei omanda kontrolli sihtettevõtja üle.

277 EKP leidis aga, et hageja omandas sihtettevõtjas olulise kontrolliosaluse ja selles hinnangus ei ole tehtud ilmset viga. Selle põhjal leidis EKP vaidlustatud otsuse punkti 2.12 alapunktis iii, et kontrolli omandamise korral on tehnilise pädevuse nõue suurem, kuid see ei ole siiski samaväärne krediidiasutuse peadirektori suhtes kohaldatavate nõuetega. Seejärel rõhutab ta, et olulise osaluse omanik, kes ei vastuta krediidiasutuse igapäevase juhtimise eest, peab olema piisavalt teadlik õigustest ja õiguslikest kohustustest, mis on krediidiasutuse kontrollival aktsionäril äriühinguõiguse ja pangandusjärelevalve valdkonna õiguse alusel.

278 Sellest järeldub, et EKP nõutud pädevuse tase ei ole ekslik, arvestades kohaldatavat õiguslikku raamistikku, tõlgendatuna ühissuunistest lähtudes.

279 EKP ei teinud ka ilmset hindamisviga, kui ta leidis, et vaatamata hageja varasematele õpingutele ja töökogemusele, ei olnud tal nõutavat pädevust, arvestades eelkõige tema ametialast tegevusetust viimase 16 aasta jooksul ja asjaolu, et ta ei ole kunagi pangandussektoris tegutsenud.

280 Seetõttu tuleb hagejate teine etteheide tagasi lükata.

281 Kuna hageja argumendid, millega ta soovib ümber lükata EKP hinnangu tema ametialase pädevuse kohta, lükati tagasi, jääb EKP järeldus tema hea maine kohta kehtima, sõltumata sellest, kuidas Üldkohus vastas tema etteheidetele usaldusväärsuse kriteeriumi kohta. Korrakohase õigusemõistmise huvides peab Üldkohus siiski otstarbekaks analüüsida hageja usaldusväärsusega seotud kriteeriumi.

282 Kolmandas etteheites vaidleb hageja vastu vaidlustatud otsusele osas, milles leitakse, et ta ei vasta usaldusväärsuse kriteeriumile. Ta väidab selles osas, et tema ausust tuleb hinnata tema minevikus toimunud käitumise, mitte tema abikaasa käitumise alusel, ning ta vaidleb vastu järeldusele, mis puudutab abikaasa mõju. CRD IV direktiivi artiklis 23 ette nähtud potentsiaalse omandaja hea maine kriteerium on Saksa õigusesse üle võetud KWG § 2c lõike 1b esimese lause punktiga 1 (vt eespool punktid 248 ja 249).

283 Ühissuuniste punkti 10.10 kohaselt tähendavad usaldusväärsusnõuded „negatiivse info puudumist“, aga ei piirdu sellega.

284 Ühissuuniste punktis 10.13 määratakse kindlaks tegurid, millele tuleb osutada erilist tähelepanu, eelkõige mis tahes süüdimõistev otsus või süüdistus kriminaalkuriteos (mis tahes õigusrikkumine pangandust, rahandust, väärtpabereid ja kindlustustegevust reguleerivate õigusaktide alusel või seoses väärtpaberiturgude, väärtpaberite või makseinstrumentidega; ebaaususe, pettuse või finantskuritegudega seotud õigusrikkumised, sh rahapesu ja terrorismi rahastamine, turuga manipuleerimine, siseteabe alusel kauplemine, liigkasuvõtmine ja korruptsioon; maksualane õigusrikkumine; mis tahes muu õigusrikkumine äriühinguid, pankrotti, maksejõuetust või tarbijakaitset käsitlevate õigusaktide alusel), asjaomane kohapealse kontrolli, dokumentaalse kontrolli, uurimise või täitemeetme leid, kui see on seotud potentsiaalse omandajaga kas otseselt või kaudselt, muu asutuse või kutseühenduse täitemeetmed asjaomaste sätete rikkumise eest ning muu usaldusväärsest allikast pärinev teave, mis on selles kontekstis oluline.

285 Ühiste suuniste punktis 10.14 on täpsustatud, et pädev asutus ei tohiks arvata, et kui potentsiaalset omandajat ei ole kuriteos süüdistatud või süüdi mõistetud ning tema suhtes ei ole rakendatud haldus- ega täitemeetmeid, siis see on iseenesest piisav tõendus tema usaldusväärsusest, eriti siis, kui on ikkagi väiteid tema kuritegeliku käitumise kohta.

286 KWG § 2c lõike 1b esimese lause punkt 1 lubab selles osas keelata olulise osaluse omandamise, kui kavandav omandaja „ei vasta krediidiasutuse kindla ja usaldusväärse juhtimise tagamiseks nõutavatele nõuetele muudel põhjustel [kui usalduse puudumine]“.

287 Nagu nähtub ühtse järelevalvemehhanismi määruse põhjendusest 22 ja CRD IV direktiivi artikli 23 lõikest 1, on krediidiasutuste aktsionäride hea maine hindamise eesmärk tagada krediidiasutuste kindel ja usaldusväärne juhtimine, krediidiasutuste omanike jätkuv sobivus ja finantstugevus ning seeläbi tagada liidu ja iga liikmesriigi finantssüsteemi kaitse ja toimekindlus.

288 Samuti tuleb rõhutada, et CRD IV direktiivi artiklil 23 põhinev hindamine on tulevikku suunatud hindamine (vt analoogia alusel 7. detsembri 2022. aasta kohtuotsus PNB Banka *vs*. EKP, T-330/19, EU:T:2022:775, punkt 114) ja see peab võimaldama ära hoida krediidiasutuste tugevust ning laiemalt liidu ja iga liikmesriigi finantssüsteemi ähvardavate ohtude realiseerumist.

289 Selles õiguslikus kontekstis on ühissuuniste punktis 10.21 rõhutatud, et pädev asutus võib arvesse võtta iga potentsiaalse omandajaga seotud isiku usaldusväärsust ja mainet, st iga niisuguse isiku usaldusväärsust ja mainet, kellel on või näib olevat tihe perekondlik või ametialane suhe kavandava omandajaga. Lõpuks tuleneb kohtupraktikast, et CRD IV direktiiv, nagu see on Saksa õigusesse üle võetud, ei välista, et kavandava omandaja hea maine puudumine võib tuleneda tema suhetest kolmanda isikuga. Nimelt ei ole välistatud, et kavandava omandaja poolt oma ametialaste või isiklike suhete valimine võib tekitada kahtlusi tema usaldusväärsuses ja sellel võivad olla negatiivsed tagajärjed asjaomase krediidiasutuse kindla ja usaldusväärse juhtimise eesmärgile, nagu Üldkohus hiljuti on otsustanud (10. juuli 2024. aasta kohtuotsus PH jt *vs*. EKP, T-323/22, EU:T:2024:460, punktid 325 ja 326 (ei avaldata)).

290 Seda õiguslikku raamistikku arvestades tuleb kindlaks teha, kas EKP rikkus hageja usaldusväärsuse analüüsis õigusnormi või tegi ilmse hindamisvea.

291 Käesolevas asjas nähtub vaidlustatud otsuse punktist 2.6, et pärast seda, kui EKP oli esitanud sätted, millele ta oma hinnangus tugines, märkis ta, et olulise osaluse menetlused tagavad krediidiasutuste ja investeerimisühingute usaldusväärse juhtimise ja üldise finantsstabiilsuse. Krediidiasutuste halb juhtimine võib põhjustada finantsilist ebastabiilsust ning avaldada suuremat mõju finantsturgudele ja veelgi laiemalt. Pangandustegevusega seotud riske tuleb käsitleda ettevaatlikult ja seetõttu on vaja rangemaid nõudeid olulise osalusega aktsionäride sobivusele. EKP sõnul on olulise osaluse kontrollimenetluse eesmärk nimelt tagada, et panga juhtimist saavad märkimisväärselt mõjutada üksnes sobivad aktsionärid ning et neid tuleb seega hinnata asjakohaste kriteeriumide alusel. See, et sobimatul kolmandal isikul lubatakse sellist mõju avaldada, toetab järeldust, et potentsiaalne omandaja ise ei taha või ei suuda luua sihtettevõtja kindla ja usaldusväärse juhtimise eeltingimusi.

292 EKP tuletab vaidlustatud otsuse punktis 2.7 samuti meelde, et potentsiaalse omandaja maine hindamine on eelnev hindamine ja eeldab tingimata potentsiaalse omandaja tulevase käitumise prognoosi. Faktilised asjaolud peavad näitama abstraktset ohtu, st kas on tõenäoline, et rikkumine kavatsetakse toime panna.

293 Nende kaalutluste põhjal märkis EKP vaidlustatud otsuse punktis 2.8 et esiteks viis BaFin hageja abikaasa suhtes 2019. aastal läbi uue hindamise, mistõttu EKP-l on väga tõsised kahtlused tema maine suhtes, et teiseks näib hageja olevat rahaliselt sõltuv oma abikaasast, et kolmandaks ei olnud tal mingit panganduskogemust ning et neljandaks oli ta avalikult lubanud küsida nõu ka

oma abikaasalt, kellega ta oli sõlminud ühise tegutsemise lepingu. EKP järeldab sellest, et esineb tõsiseid kahtlusi, et kavandatava omandamise tulemusel avaldab hageja abikaasa – kellel ei ole head mainet – hageja vahendusel sihtettevõtjale olulist mõju.

294 Esimesena väidab hageja, et usaldusväärsuse kriteeriumi hindamisel tuleb arvesse võtta potentsiaalse omandaja varasemat käitumist. Perekondlikust sidemest isikuga, kelle hea maine on vaidluse all, ei piisa, et õigustada meetmete kohaldamist sõltumata asjaomase isiku enda käitumisest. EKP võttis vaidlustatud otsuse vastu, arvestades üksnes hageja abikaasa mainet, ilma et ta oleks püüdnud hagejat ennast hinnata.

295 Hageja lükkab tagasi EKP analüüsi, mille kohaselt ta on rahaliselt sõltuv oma abikaasast, kuna selline analüüs on ekslik. Abikaasaga konsulteerimine ei tähenda, et hageja ei saa teha iseseisvalt otsuseid, järgides seadust ja moraali puudutavaid põhimõtteid. Ta leiab, et EKP eksis ka siis, kui ta jättis arvestamata tema abikaasa sooviga minna pensionile ja hageja väljendatud sooviga tegutseda iseseisvalt.

296 Mis puudutab hageja argumente võimaluse kohta võtta arvesse tema abikaasa mainet, siis tuleb tõdeda, et vastavalt ühissuunistele ja eespool punktis 289 viidatud kohtupraktikale võib EKP potentsiaalse omandaja hea maine hindamisel võtta arvesse temaga tihedat perekondlikku sidet omava isiku – nagu käesoleval juhul hageja abikaasa – usaldusväärsust ja mainet.

297 Sellest järeldub, et hageja abikaasa hea maine analüüs võib olla hageja usaldusväärsuse hindamise üks osa. Hageja argumendid, millega soovitakse tõendada vastupidist, tuleb seega tagasi lükata.

298 Hageja argumentide kohta, mille eesmärk on tõendada, et hageja ja tema abikaasa vaheline abielusuhe ei tähenda, et viimane hagejat mõjutab, tuleb rõhutada järgmist.

299 Esiteks on ühissuuniste punktis 10.21 sõnaselgelt nimetatud tihedat perekondlikku sidet kui kriteeriumi, mida võib kasutada nende isikute kindlakstegemisel, kelle usaldusväärsust ja mainet potentsiaalse omandaja hindamisel arvesse võetakse.

300 Hageja ei eita seda sidet ega väida, et see ei ole tihe side ühissuuniste tähenduses.

301 Teiseks tugines EKP asjaoludele, mis ei piirdunud üksnes abielusidemega, mis hagejat tema abikaasaga seob.

302 Vaidlustatud otsuse punktis 2.10 on rõhutatud, et hageja peaks omandama vaid 0,01% MWB 1 kapitalist ega osale seetõttu selle ärilises edus. Hageja abikaasa, kellele kuulub 12,49% MWB 1 kapitalist ja kelle kasuks on seatud kasutusvaldus FMWV 87,5% suurusele osalusele MWB 1-s, saab võimalikku kasumijaotist. Samast punktist nähtub, et hagejal ei ole regulaarset sissetulekut. Lisaks kinnisvara müügist saadavatele likviidsetele vahenditele tuleneb suur osa tema netovarast osalusest, mida rahastab äriühing, mille peadirektor on tema abikaasa.

303 EKP leiab, et see rahaline seos koos hageja regulaarse sissetuleku puudumisega näitab, et hageja sõltub rahaliselt oma abikaasast. Ta lisab, et miski ei viita sellele, et hageja finantsolukord võiks tulevikus muutuda, kui näiteks oleks vaja täiendavaid kapitalisissemakseid. Lõpuks lisab ta, et võib eeldada, et rahalisi vahendeid andev isik püüab samuti jätkata selle investeeringuga seoses tehtud otsuste mõjutamist. EKP sõnul tekitavad need põhjused tõsiseid kahtlusi selles, et hageja abikaasa ei püüa hagejat mõjutada tema hääleõiguse kasutamisel.

304 Vaidlustatud otsuse punktis 2.11 täpsustab EKP, et hageja teatas oma kavatsusest arvestada oma abikaasa arvamusega. Ta rõhutab samuti, et kuigi hagejal on vajalik haridus, ei ole ta viimase 16 aasta jooksul töötanud, tal ei ole mingit pangandusalast kogemust ning ta ei ole varem osalenud sihtettevõtja juhtimises ega olnud selle aktsionär. Lõpuks leiab EKP, et hageja abikaasa püüab teda mõjutada ühise tegutsemise lepinguga seoses toimuvatel aruteludel, millega hageja pidi kavandatava omandamise lõpuleviimisel ühinema, võttes arvesse huve, mis tal on sihtettevõtjas, ja hageja panganduskogemuse puudumist.

305 Vaidlustatud otsuse punktis 2.12 leiab EKP, et ka volitatud esindajate olemasolu ei vii teistsuguse järelduseni. Viimased kasutavad Warburg Gruppes hääleõigust lepingu alusel, kuid nad ei ole kõnealuste aktsiate õiguslikud ega majanduslikud omanikud. Nende aktsiate õiguslik ja majanduslik omanik on endiselt MWB 1, mida kontrolliks hageja. Lisaks väidab EKP, et ühe nendest kahest esindajast nimetas hageja abikaasa ametisse MWB 1 ainuisikulise peadirektorina, kes annab aru ainult hageja abikaasale. Seega ei ole tagatud selle volitatud esindaja sõltumatus hageja abikaasast, kui ta teostab MWB 1 hääleõigusi Warburg Gruppes.

306 Kolmandaks väidab hageja ühelt poolt, et ei sõltu ta oma abikaasast, kuna tal on isiklik vara ja ta võib hõlpsasti leida tööd.

307 Tuleb tõdeda, et nende argumentide eesmärk on tõendada, et ta suudab oma elulisi vajadusi rahuldada.

308 Kuid vaidlustatud otsuses esitatud EKP analüüsi eesmärk on tõendada, et hageja sõltuks oma abikaasast sihtettevõtja kapitali täiendava sissemakse tegemiseks. Hageja ei sea seda analüüsi kahtluse alla.

309 See argument tuleb niisiis tagasi lükata.

310 Teiselt poolt väidab hageja, et ta ei küsi arvamust üksnes oma abikaasalt ning et ta suudab teha iseseisvaid otsuseid. EKP moonutas haldusmenetluses tehtud avaldusi, millele ta viitas repliigis ja mis puudutasid tema kavatsust oma abikaasaga konsulteerida.

311 Tuleb tõdeda, et hageja ei sea kahtluse alla EKP esitatud faktilisi asjaolusid ega tema järeldusi, kui ta väidab kõigepealt, et ühise tegutsemise lepingu raames toimunud arutelud ei viidanud „lubamatule mõjule“, seejärel, et puuduvad kaudsedki tõendid selle kohta, et ta ei kasuta MWB 1 ja oma hääleõigust Warburg Gruppes vastavalt seadusele, usaldatavusnõuetele ja moraali puudutavatele põhimõtetele, ning lõpuks, et tema abikaasa kavatses pensionile jääda, arvestades tema vanust.

312 Hageja avaldused haldusmenetluses ei lükka samuti EKP analüüsi ümber, kuna sellest nähtub, et hageja ei välistanud oma abikaasalt nõu küsimist, teatades üksnes, et oma arvamuse kujundamiseks küsib ta lisaks oma abikaasale nõu ka muudelt puudutatud isikutelt.

313 EKP arutluskäiku hageja abikaasa mõju kohta hagejale ei lükka ümber – isegi juhul, kui see on põhjendatud – hageja argument, et EKP moonutas BaFini järeldust, mille kohaselt volitatud isikute sõltumatust ei ole kahtluse alla seatud. Igal juhul, nagu väidab EKP, ei pruugi nende kahe volitatud esindaja ametisse nimetamine jääda määramata ajaks kehtima, eelkõige juhul, kui hageja omandab kogu oma abikaasa osaluse MWB 1-s, nagu ta seda kavatseb.

314 Seetõttu tuleb need hageja argumendid tagasi lükata.

315 Teisena väidab hageja, et EKP tõsised kahtlused tema abikaasa hea maine suhtes ei ole asjakohased, ning ta tugineb süütuse presumptsioonile, mille kohaselt ei saa pelk süüdistus seada kahtluse alla potentsiaalse omandaja head mainet. Potentsiaalse omandaja halva maine hindamine peaks põhinema konkreetsetel tõenditel. EKP võttis arvesse hageja abikaasa suhtes läbi viidud lihtsat kriminaaluurimist, mis pealegi ei viinud süüdimõistmiseni.

316 Vaidlustatud otsus põhineb ka vananenud teabel, mille BaFin 2019. aastal kogus, võtmata arvesse BaFini 2022. aastal läbi viidud usaldatavusnõuete täitmise hindamist.

317 Käesolevas asjas on vaidlustatud otsuse punktis 2.8 märgitud, et BaFin viis hageja abikaasa suhtes 2019. aastal läbi uue hindamise.

318 Vaidlustatud otsuse punktis 1.7 on selgitatud, et BaFin algatas 2019. aastal järelevalvemenetluse, et peatada hageja abikaasa hääleõigus sihtettevõtjas, kuna ta oli vastutav selle äriühingu osalemise eest „com/ex“ tehingutes aastatel 2007–2011. BaFin hindas tema teostatava pideva järelevalve raames hageja abikaasa ja A osalust sihtettevõtja väidetavas osalemises nendes tehingutes. Ta leidis, et neil kahel oli halb maine, ning valmistas 2019. aastal ette järelevalvemeetmed, et võtta neilt ära nende volitused osaleda sihtettevõtja nõukogus ja piirata nende mõju sihtettevõtjale, eelkõige peatades nende hääleõiguse Warburg Gruppes ja andes need volitatud esindajatele. Ärakuulamise käigus nõustusid hageja abikaasa ja A vabatahtlikult sihtettevõtja nõukogu liikme kohalt tagasi astuma ning nad määrasid volitatud isikud teostama oma hääleõigus Warburg Gruppes. BaFin leidis, et volitatud esindajate nimetamisest piisas selleks, et piirata sihtettevõtja nende kahe peamise kaudse aktsionäri mõju, ega rakendanud eespool nimetatud järelevalvemeetmeteid.

319 Vaidlustatud otsuse punktis 1.8 on samuti märgitud, et BaFini 2021. aasta SREP-otsuses leiti, et sihtettevõtja kaudsed omanikud olid sobimatud ja et nad avaldasid sihtettevõtjale hoolimata volitatud esindajate nimetamisest jätkuvalt mõju. Lisaks leiti selle hindamise käigus, et asjaolud lubavad arvata, et sihtettevõtja lisamine hageja abikaasa ja A-ga seotud äriühingute hulka on varem takistanud tõhusat järelevalvet, ning mainiti huvide konflikte, kahtlast tegevust äriühingute kontsernis ja potentsiaalse koondumise ohtu.

320 Vaidlustatud otsuse analüüsist nähtub, et EKP võttis arvesse asjakohaseid faktilisi asjaolusid, arvestades CRD IV direktiivi artikli 23 lõiget 1, KWG § 2c lõike 1b esimese lause punkti 1 ja ühissuuniseid. Vaidlustatud otsuses on nimelt ära toodud „negatiivne info“ hageja abikaasa kohta suuniste punkti 10.10 tähenduses.

321 Hageja argumendid ei sea seda EKP hinnangut kahtluse alla.

322 Esiteks tugineb hageja süütuse presumptsioonile ja väidab, et pelgalt selle alusel, et toimus kriminaaluurimine – mis ei viinud süüdimõistmiseni –, ei saa asuda seisukohale, et tema abikaasal on halb maine.

323 Kõigepealt, nagu väidab EKP, ei põhine vaidlustatud otsus üksnes hageja abikaasat puudutaval kriminaaluurimisel.

324 Seejärel nähtub ühissuuniste punktist 10.14, et pädevad asutused ei tohiks arvata, et kui potentsiaalset omandajat ei ole kuriteos süüdistatud või süüdi mõistetud ning tema suhtes ei ole rakendatud haldusmeetmeid, siis see on iseenesest piisav tõend tema usaldusväärsuse kohta.

325 Lõpuks ei saa asuda seisukohale, et EKP rikkus hageja abikaasa süütuse presumptsiooni, kuna esiteks ei viidanud ta tema süüle, mis oleks tuvastatud kriminaalmenetluses, ja teiseks ei tuginenud ta oma hinnangus tema võimalikule süüdimõistmisele kriminaalkorras.

326 Seetõttu tuleb hageja need argumendid tagasi lükata.

327 Teiseks väidab hageja, et vaidlustatud otsus põhineb vananenud teabel, mille BaFin kogus 2019. aastal, võtmata arvesse asjaolu, et tema abikaasa vastas BaFini mureküsimustele ja soovis sihtettevõtja üle anda oma lastele ja naisele. Hageja väidab, et EKP ei võtnud arvesse tema abikaasa tegevust sihtettevõtja huvides. Lõpuks rõhutab ta, et EKP ei võtnud arvesse BaFini poolt 2022. aastal läbi viidud usaldatavusnõuete täitmise hindamist, mis ei näidanud, et tema abikaasa võis volitatud esindajaid otseselt mõjutada või rikkuda kohustust mitte anda neile hääletamiseks juhiseid.

328 Esiteks tuleb täheldada, et eespool punktis 327 mainitud argumentidega ei sea hageja kahtluse alla EKP poolt arvesse võetud faktilisi asjaolusid, vaid viitab uutele asjaoludele, mis võivad viidata sellele, et tema abikaasal ei ole enam probleeme hea maine puudumisega. Ühissuuniste punktis 10.10 on aga märgitud, et EKP peab arvesse võtma „negatiivse info“ olemasolu. Ta peab asjaomase isiku käitumist analüüsima tervikuna, kuna uued asjaolud või käitumise muutus, mis annavad tunnistust asjaomase isiku tahtest taastada oma hea maine, ei tähenda tingimata, et EKP peab järeldama, et see isik on tõepoolest hea mainega.

329 Teiseks ei sea nendes argumentides hageja mainitud asjaolud kahtluse alla neid asjaolusid, mida EKP oma analüüsis arvesse võttis. Lisaks viidatakse BaFini 4. aprilli 2023. aasta otsuse ettepanekus 2022. aastal läbi viidud järelevalvet käsitlevale hindamisele, seda rohkem täpsustamata. Sellega seoses tuleb meenutada, et 2022. aasta SREP-otsus võeti vastu pärast vaidlustatud otsust, mistõttu ei tule seda selle otsuse õiguspärasuse hindamisel arvesse võtta. Igal juhul väidab BaFin, et endiselt eeldatakse hageja abikaasa halba mainet.

330 Hageja argumendid ei ole seega piisavad tõendamaks, et vaidlustatud otsus põhineb sisuliselt ebatäpsetel faktilistel asjaoludel või et selles on rikutud õigusnormi või tehtud ilmne hindamisviga.

331 Seetõttu tuleb hageja see argumentatsioon tagasi lükata.

332 Järelikult tuleb tagasi lükata ka viienda väite esimene osa, mis puudutab hageja usaldusväärsust.

333 Olgu märgitud, et pädev asutus võib esitada kavandatavale omandamisele vastuväite, kui ühe või mitme CRD IV direktiivi artikli 23 lõikes 1 nimetatud kriteeriumi alusel on mõistlik seda teha.

334 Seega, kuna on tõendatud, et kavandatava omandamise võib keelata hea maine kriteeriumi alusel, nagu nähtub viienda väite esimese osa analüüsist, ei pea Üldkohus analüüsima selle väite teisi osi, mis puudutavad EKP poolt vaidlustatud otsuses viidatud muid hindamiskriteeriume.

Kuues väide, et on rikutud hartat

335 Hageja väidab, et vaidlustatud otsustega on korduvalt rikutud hartat.

336 Kõigepealt, kuna vaidlustatud otsusega tuvastati hageja hea maine puudumine ainuüksi tema abielu alusel ja asjaolu põhjal, et ta on täielikult sõltuv oma abikaasast, siis on vaidlustatud otsusega rikutud harta artiklit 7 (era- ja perekonnaelu austamine), artiklit 9 (mis käsitleb õigust

abielluda ja õigust luua perekond) ja artiklit 33 (mis käsitleb pere- ja tööelu). Seejärel, kuna vaidlustatud otsuses ei võetud arvesse eesmärke, mida hageja kavandatava omandamisega taotles, ja kuna selles tugineti eelarvamusele, rikkus vaidlustatud otsus ka harta artiklit 21 (diskrimineerimiskeeld). Lisaks, kuna EKP järeldas, et hageja abikaasal puudub hea maine, mille tõttu leiti, et hagejal endal puudub hea maine, siis rikkus EKP harta artiklit 48 (süütuse presumptsioon ja kaitseõigused). Lõpuks, kuna vaidlustatud otsus viib selleni, et sihtettevõtja viiakse Warburgi perekonnast välja – välja arvatud siis, kui eeldada, et hageja abikaasa sureb –, on vaidlustatud otsusega rikutud harta artiklit 17 (mis käsitleb omandiõigust).

337 EKP vaidleb harta rikkumisele vastu.

338 Mis puudutab harta artikli 21 väidetavat rikkumist, siis tuleb meelde tuletada väljakujunenud kohtupraktikat, millest nähtub, et vastavalt Euroopa Liidu Kohtu põhikirja artikli 21 esimesele lõigule, mida kohaldatakse Üldkohtu menetluses sama põhikirja artikli 53 esimese lõigu ja kodukorra artikli 76 punkti d alusel, tuleb hagiavalduses märkida hagi ese, esitatud väited ja argumendid ning lühiülevaade nendest väidetest. See teave peab olema piisavalt selge ja täpne, et kostja saaks oma kaitset ette valmistada ja Üldkohus saaks vajaduse korral teha asjas otsuse ilma lisaandmeteta. Õiguskindluse ja korrakohase õigusemõistmise tagamiseks peab hagi vastuvõetavuseks selle olulised faktilised ja õiguslikud asjaolud, millele hagi tugineb, nähtuma selgelt ja arusaadavalt hagiavalduse tekstist endast (vt 17. novembri 2020. aasta kohtumäärus González Calvet *vs.* SRB, T-257/20, ei avaldata, EU:T:2020:541, punkt 9 ja seal viidatud kohtupraktika).

339 Hageja väidab, et vaidlustatud otsus põhineb eelarvamusel, mida ta peab „ilmselgeks“ ja mis teda diskrimineerib. Ta ei täpsusta seega, milles see eelarvamus seisneb, ega isegi seda, mis kriteeriumil põhineb diskrimineerimine, mille ohvriks ta ennast harta artikli 21 seisukohast peab.

340 Järelikult on põhjendatud EKP argument, et selles küsimuses esineb kodukorra artikli 76 punktist d tulenev asja läbivaatamist takistav asjaolu, ja harta artikli 21 rikkumise osas tuleb see väide seega tagasi lükata.

341 Mis puudutab harta artiklite 7, 9 ja 33 väidetavat rikkumist, siis väidab hageja, et EKP tugines üksnes tema perekondlikele sidemetele oma abikaasaga, et järeldada, et hageja ei vasta hea maine kriteeriumile. Ta lisab repliigi staadiumis, et EKP leidis, et ta sõltub oma abikaasast, kuna ta on naine, tuginedes niisiis eelarvamusele.

342 Tuleb asuda seisukohale, et hageja väited on põhjendamatud, arvestades asjaolusid, mida EKP hea maine kriteeriumi analüüsimisel arvesse võttis.

343 Nimelt leidis EKP ühelt poolt – ja sõltumata abielusuhtest, mis hagejat tema abikaasaga seob –, et tal ei ole nõutavat ametialast pädevust, nagu nähtub eespool punktidest 270–280. Teiselt poolt leiab EKP, et hageja abikaasa võib käesoleva juhtumi erilisi asjaolusid arvestades mõjutada hageja otsuseid, nagu nähtub eespool punktidest 301–304.

344 Hageja ei ole seega tõendanud, et vaidlustatud otsusega rikuti harta artikleid 7, 9 ja 33.

345 Mis puudutab hageja argumente, et EKP rikkus süütuse presumptsiooni ja tema abikaasa kaitseõigusi, mida kaitseb harta artikkel 48, siis tuleb meenutada, et subjektiivse õiguse rikkumisele saab tugineda üksnes isik, kelle õigust väidetavalt rikuti, mitte kolmandad isikud (vt selle kohta 1. märtsi 2023. aasta kohtuotsus Jushi Egypt for Fiberglass Industry *vs.* komisjon, T-540/20, EU:T:2023:91, punkt 35 (ei avaldata) ja seal viidatud kohtupraktika).

346 Kuna süütuse presumptsioon ja kaitseõigused on subjektiivsed õigused, ei saa hageja tugineda nende õiguste rikkumisele oma abikaasa suhtes, kes ise ei ole menetluse pool.

347 Igal juhul nähtub viienda väite analüüsist, et EKP võttis kavandatavale omandamisele vastuseisu väljendamisel arvesse hageja konkreetset olukorda, eriti tema ametialast pädevust.

348 Seega tuleb tagasi lükata hageja argument süütuse presumptsiooni ja kaitseõiguste rikkumise kohta.

349 Mis puudutab hageja argumente, et vaidlustatud otsus kohustab Warburgi perekonda loobuma sihtettevõtjast ja takistab selle üleandmist järgmisele põlvkonnale, kuigi sihtettevõtja on perekonnal juba pikka aega olnud, ja et sellega on rikutud harta artiklit 17, siis tuleb märkida, et omandiõigus on subjektiivne õigus. Käesolevas asjas tugineb hageja subjektiivsele õigusele, mis on tema abikaasal, kes ei ole asja menetluses pool. Järelikult ei ole hagejal vastavalt eespool punktis 345 viidatud kohtupraktikale alust tugineda harta artikli 17 rikkumisele.

350 Igal juhul olgu täpsustatud, et harta artikli 17 lõikes 1 on sätestatud, et igaühel on õigus vallata, kasutada, käsutada ja pärandada oma seaduslikul teel saadud omandit.

351 Ka on oluline meelde tuletada, et harta artikli 17 lõikes 1 tagatud õigus omandile ei ole absoluutne õigus ja selle teostamisele võidakse kehtestada piiranguid, mis on põhjendatavad liidu taotletavate üldise huvi eesmärkidega (vt 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 69 ja seal viidatud kohtupraktika).

352 Seega, nagu tuleneb harta artikli 52 lõikest 1, saab omandiõiguse kasutamisele seada piiranguid, kui need piirangud vastavad tegelikult taotletud üldise huvi eesmärkidele ega kujuta taotletud eesmärki silmas pidades ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis rikuks nii tagatud õiguse olemust (vt 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punkt 70 ja seal viidatud kohtupraktika).

353 Sellega seoses tuleb märkida, et oluliste osaluste kontroll vastab liidu taotletud üldise huvi eesmärgile, milleks on aidata kaasa liidu pangandussüsteemi stabiilsuse säilitamisele, nagu nähtub eespool punktidest 192 ja 287.

354 Käesoleval juhul keelab vaidlustatud otsus kavandatava omandamise, arvestades asjaolu, et hageja ei vasta vähemalt ühele CRD IV direktiivi artiklis 23 ja KWG § 2c lõike 1b esimese lause punktis 1 sätestatud hindamiskriteeriumile.

355 Arvestades eesmärki tagada liidu pangandussüsteemi stabiilsus ja võttes arvesse asjaolu, et kavandatav omandamine ei võimaldanud tagada sihtettevõtja kindlat ja usaldusväärset juhtimist, ei kujuta vaidlustatud otsus endast ülemäärast ja lubamatut sekkumist, mis kahjustaks hageja viidatud omandiõiguse olemust ennast. Järelikult ei saa seda otsust pidada selle õiguse põhjendamatuks piiranguks (vt analoogia alusel 20. septembri 2016. aasta kohtuotsus Ledra Advertising jt *vs.* komisjon ja EKP, C-8/15 P – C-10/15 P, EU:C:2016:701, punktid 71–74).

356 Neid asjaolusid arvestades tuleb tagasi lükata hageja argumendid harta artikli 17 lõike 1 väidetava rikkumise kohta.

357 Kõike eespool toodut arvesse võttes tuleb kuues väide täies ulatuses rahuldamata jätta.

Seitsmes väide, et rikutud on proportsionaalsuse põhimõtet

358 Hageja väidab, et vaidlustatud otsusega on rikutud proportsionaalsuse põhimõtet, mis on ELTL artikli 5 lõikes 4 sätestatud liidu õiguse aluspõhimõte.

359 Hageja leiab, et EKP eksis sellega, et ta ei teinud kindlaks kavandatava omandamisega tekkida võivat kahju ega kaalunud seda kahju võrreldes tõsiste kahtlustega, mis tal olid tekkinud.

360 Hageja väidab samuti, et EKP ei kaalunud kavandatava omandamise keelust vähem sekkuvaid meetmeid, kuigi tal oli KWG § 2c lõike 1b kolmanda lause alusel selleks õigus. Ta leiab, et kavandatavale omandamisele loa andmine oleks olnud sobivam, kui sihtettevõtja suhtes oleks loa andmisel rakendatud ka järelevalvemeetmeid.

361 Hageja väidab samuti, et EKP ei kohaldanud kohast ja proportsionaalset hindamisstandardit, leides vääralt, et ta omandab sihtettevõtjas enamusosaluse. BaFinil ja EKP-l ei olnud seega alust nõuda hagejalt, et ta esitaks neile äriplaani või täiendava kava omakapitali puudujäägi kohta. EKP ei saanud ka hageja finantsseisundi tugevust rangelt hinnata.

362 Lõpuks väidab hageja, et EKP kuritarvitas võimu, sundides Warburgi perekonda sihtettevõtjat võõrandama tema abikaasal lasuva maksupettuse kahtluse tõttu, kuivõrd tal ei olevat selles vallas head mainet.

363 EKP vaidleb hageja argumentidele vastu.

364 Proportsionaalsuse põhimõte nõuab, et liidu institutsioonide tegevus ei läheks kaugemale sellest, mis on asjaomaste õigusnormidega seatud õiguspäraste eesmärkide saavutamiseks sobiv ja vajalik, ning juhul, kui on võimalik valida mitme sobiva meetme vahel, siis rakendataks kõige vähem piiravat meedet, ja ka seda, et seatud piirangud oleksid vastavuses eesmärkidega, mida soovitakse saavutada (29. juuli 2024. aasta kohtuotsus Koiviston Auto Helsinki *vs.* komisjon, C-697/22 P, EU:C:2024:641, punkt 77).

365 Meetme proportsionaalsuse hindamisel tuleb arvestada sellega, millist kaalutlusruumi liidu institutsioonid meetme võtmisel peavad järgima (vt 8. mai 2019. aasta kohtuotsus Landeskreditbank Baden-Württemberg *vs.* EKP, C-450/17 P, EU:C:2019:372, punkt 53 ja seal viidatud kohtupraktika). Nagu on täpsustatud eespool punktides 192 ja 193, on EKP-l ulatuslik kaalutlusruum. Seega tuleb seda asjaolu vaidlustatud otsuse proportsionaalsuse hindamisel arvesse võtta.

366 Käesolevas asjas on proportsionaalsuse analüüs esitatud vaidlustatud otsuse punktis 2.16. Selles punktis on kõigepealt täpsustatud olulise osaluse kontrollimisega taotletavaid eesmärke, milleks on aidata kaasa pangandussüsteemi stabiilsuse säilitamisele, tagades, et tegutsevad ainult usaldusväärsed ja hästi toimivad krediidiasutused, mis kaitseb hoiustajaid ja neid krediidiasutusi kahjuliku mõju eest, mida võivad avaldada tulevased olulise osalusega aktsionärid, mis võib moonutada nõuete järgimist. Samas punktis on seejärel märgitud, et hageja ei vasta KWG § 2c lõikes 1b sätestatud kriteeriumidele.

367 EKP lisab ka vaidlustatud otsuse punktis 2.16, et küsimus, kas mõni teine tehing võiks aidata saavutada kavandatava omandamise eesmärgi – st et sihtettevõtja jääb Warburgi perekonda – väljub uuritava tehingu raamidest.

368 Nimelt peab hageja suutma ümber lükata kahtlused, mida EKP hindamisperioodi jooksul väljendas, vajaduse korral kavandatud tehingut ümber korraldades. Siiski on selge, et hageja ei pakkunud välja kavandatud tehingule alternatiivset tehingut.

369 Lõpuks lükkab EKP vaidlustatud otsuse punktis 2.16 tagasi ainsa ettepaneku, mille hageja hindamismenetluse käigus esitas. See ettepanek seisnes selles, et hageja teostaks ühe aasta jooksul oma hääleõigust Warburg Gruppes koos ühe MWB 1 volitatud esindajaga.

370 EKP leiab siiski esiteks, et BaFin kavatses jätta edasi oma rolli need kaks volitatud esindajat, kelle ülesanne oli teostada Warburg Gruppes MWB 1 hääleõigusi, sealhulgas pärast kavandatavat omandamist. See takistaks niisiis hagejal teostada oma hääleõigust Warburg Gruppes eraldi või koos volitatud esindajaga. Teiseks leiab EKP, et see, et MWB 1 hääleõigust teostavad Warburg Gruppes volitatud esindajad, ei ole püsiv lahendus. Kolmandaks märgib EKP, et tal on tõsiseid kahtlusi kahest volitatud esindajast ühe sõltumatuses vaidlustatud otsuse punktis 2.12 esitatud põhjustel.

371 Nii võttis EKP hageja ettepanekut küll arvesse, kuid oli sellele vastu, leides, et see ei ole asjakohane. Hagejal ei õnnestunud seega hindamisperioodil EKP väljendatud kahtlusi kavandatava tehingu struktuuri muutmisega kummutada.

372 Hageja väidab siiski, et EKP oleks võinud kavandatavale omandamisele loa anda, võttes hiljem sihtettevõtja suhtes sobivaid järelevalvemeetmeid. See argument ei ole siiski asjakohane.

373 Esiteks ei ole hageja välja toonud ühtegi liidu ega liikmesriigi õiguse sätet, mis näeks EKP-le ette võimaluse anda luba teatud tingimustel (vt selle kohta analoogia alusel 25. juuni 2015. aasta kohtuotsus CO Sociedad de Gestión y Participación jt, C-18/14, EU:C:2015:419, punktid 34, 37, 38 ja 46).

374 Teiseks, nagu väidab EKP, oleks kavandatava omandamise lubamine tingimusega, et järelevalvemeetmeid võetakse hiljem, vastuolus olulise osaluse kontrolli eesmärkidega, eelkõige ennetavate eesmärkidega, mida on meelde tuletatud eelkõige eespool punktis 248.

375 Lõpuks leiab hageja, et vaidlustatud otsus on ebaproportsionaalne, kuna EKP kohaldas „eksitavat hindamisstandardit“, leides, et ta võis sihtettevõtjaid ülekaalukalt mõjutada.

376 Siiski, nagu on märgitud neljanda väite analüüsimisel, ei võtnud EKP arvesse sisuliselt ebatäpseid faktilisi asjaolusid ega teinud ilmset hindamisviga, kui ta järeldas, et hageja pidi kavandatava omandamise lõpus omandama kontrolli sihtettevõtja üle.

377 Eeltoodud kaalutlustest järeldub, et seitsmes väide tuleb tagasi lükata.

378 Kuna kõik hageja esitatud väited on tagasi lükatud, tuleb hagi jätta rahuldamata.

Kohtukulud

379 Vastavalt kodukorra artikli 134 lõikele 1 on kohtuvaidluse kaotanud pool kohustatud hüvitama kohtukulud, kui vastaspool on seda nõudnud.

380 Kuna kohtuotsus on tehtud hageja kahjuks, tuleb hageja kohtukulud jätta tema enda kanda ja mõista EKP kohtukulud vastavalt viimase nõudele välja hagejalt.

Esitatud põhjendustest lähtudes

ÜLDKOHUS (neljas koda laiendatud koosseisus)

otsustab:

1. **Jätta hagi rahuldamata.**

2. **Jätta YH kohtukulud tema enda kanda ja mõista temalt välja Euroopa Keskpanga (EKP) kohtukulud.**

da Silva Passos Półtorak Reine

Pynnä Cassagnabère

Kuulutatud avalikul kohtuistungil 19. novembril 2025 Luxembourgis.

Allkirjad